Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ **Hiệu-triệu : «Quốc-Sách ấp chiến-lược là lẽ sống của dân-tộc ta»** ★ **Quốc-Hội : Khai báo bệnh dịch và bệnh truyền-nhiễm.**

★ **Khủng-bố : nhiều đám cháy nhỏ vẫn bùng lên, nhiều kẻ tình nghi bị bắt** ★ **Xã-hội : rời 125 căn nhà ở Tân-Bình.**

BÌNH LUẬN thời cuộc

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 9 — Năm thứ 10 — số 2.499 — Giá 2 đồng — NGÀY THỨ NĂM 18-4-1963 — 25 tháng Ba Quý-Mão

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi giai-đình

Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH

Thư-ký Tòa-Soạn : TỪ-CHUNG

Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6 — Tòa-Soạn và Trị-Sự 80 đường Lê-Lợi — Saigon

Phú-ông bàn chiến-lược

Báo chí Mỹ vừa loan tin rằng tốt rượt về trận giặc ở Việt Nam kéo dài, Thượng Nghị sĩ Richard Russell, Chủ tịch Ủy Ban Quốc Phòng của Thượng Nghị Viện Mỹ, vừa đưa ra một lời chống cự và ông cho là sẽ mau nhiệm.

Ông Russell cho rằng : đánh nhau với Cộng sản cũng như bắt kẻ trộm, phải dùng mưu mới được.

Mưu của ông là treo giải thưởng cho to, kiểu như hồi Mỹ-Quốc chống các tay anh chị : muốn bắt Jesse James người ta đã treo giải 10.000 mỹ kim cho bất cứ ai bắt được tên tướng cướp này (dù là bắt sống hay là nộp xác cũng vẫn được lãnh thưởng như thường).

Và ông đề nghị để dân quê mách Cộng sản... trốn đi đâu và thì sẽ được thưởng một cặp trâu, hoặc một cô vợ mới, hoặc một chiếc ít tiền, hoặc 3 hay 4 mẫu ruộng - (nguyên văn).

Sở dĩ ông đưa ra đề nghị như vậy là vì ông cho rằng bắt luận là thưởng như thế nào cũng rẻ tiền là giải pháp mà người Mỹ hiện đang theo đuổi.

Ông lời tuyên bố ấy người ta phải ngạc nhiên như thế nào mới hiểu được ý của nhà thế lực tầm tỉ của địch, về chiến tranh, về sự đúng sai của người Mỹ ở Việt Nam.

Giá thử rằng có lấy. Mỹ kim mà mua được hết Việt cộng, và giá thử rằng trả giá kiểu Jesse James chẳng nữa, thì 100.000 Việt Cộng, mỗi mạng 10.000 mỹ kim cũng chỉ mất có một tỷ. (!)

Một tỷ có là bao đối với phú ông ?

Nhưng chỉ sợ lắc đó, chỉ vong mặt tỉ rồi, phú ông lại phải có một lực lượng hùng hậu hơn nữa để bảo vệ cho người đi bảo được an ninh mà tiền tiêm...

Có trâu, có đất, có vợ mới, mà không có người giữ dùm cho thì thế nào ? Làm thế nào bảo giữ giùm ?

Ấy là chưa kể trường hợp phú ông vợ phải thắng Bờm !

NGÔN-LUẬN

(1) 10.000 mỹ kim tính sang ta-ve Caltex 2 ngàn mỹ kim một chiếc thì một mạng V.C. đáng bao chiếc thì giá 5 chiếc xe mới tinh, tạm gọi xe là 1 triệu. bạc Việt Nam.

Nếu âm mưu dộn nhập Đ.N.Á. của Trung-Cộng lan rộng

MỸ SẼ GỬI QUÂN TỚI THÁI

PATHET LÀO MẤT PHONGSAVAN

Hãy cẩn ngừa hiểm !

VẠN-TƯỜNG. — Ông Chủ tịch Uỷ Hội QTKSBC tại Lào, Avtar Singh sau khi đi quan sát tình hình tại chiến trường về tuyên bố rằng : *"tình hình Lào hãy còn nguy hiểm".*

Mỹ xác nhận

HOA THỊNH ĐỐN. — Mặt khác, Bộ Ngoại Giao Mỹ xác nhận là cả hai phe trung lập và Pathet Lào đều ngưng bắn, và đài bèn sẽ thương thuyết để lập lại thế quân bình.

Dư luận báo chí Mỹ cho rằng lời ông Harriman tuyên bố rằng Mỹ không can thiệp có thể là quá sớm, và Mỹ không thể để cho tình hình trở nên quá nguy hiểm.

Bắc kinh tố cáo

HƯƠNG CẢNG. — Trong khi ấy, theo tin của Reuter từ Hương Cảng đánh đi, thì Bắc kinh lại tường thuật rằng nhiều cuộc giao tranh đã xảy ra ở Hạ Lào, và ở Thượng Lào quân Pathet đã mất Phongsavan ở mốt Bắc tiến Xiêng Khoảng.

Đánh dưới quân Pathet, theo lời Bắc Kinh thì quân của phe Hữu.

Hoạt động ngoại giao

TÂN-ĐỀ-LI. — Để chống lại cuộc vận động của Trung Cộng do Lưu thiếu Kỳ dẫn đầu đang diễn ra ở Indonesia, Cam Bốt và Miến Điện, Ấn Độ và Thái Lan bội đàm riêng với nhau, Ngoại trưởng Thanat Khoman đã đặc biệt tường Nehru để chận đứng âm mưu của Trung Cộng độc nhập Đông Nam Á.

Chưa chuyển quân Mỹ

HOA THỊNH ĐỐN. — Thứ trưởng ngoại giao Mỹ Georges Ball tuyên bố là Mỹ hiện giờ chưa có ý định gửi quân đội sang Thái Lan, nếu tình hình tại Lào nghiêm trọng thêm thì Mỹ sẽ phải tính đến giải pháp đó.

Mặt khác, thủ tướng Mỹ cũng ngỏ ý mongước Nhật Bản sẽ tích cực tham gia công cuộc phòng thủ thế giới tự do chống cộng.

Thành phần

Phân Ủy - Ban Chiêu-Hồi

SAIGON. — Để quản trị chính sách Ấp chiến lược, một Phân Ủy Ban đã được thành lập với thành phần như sau :

(DIỄU THỨ NHẤT : Sự khai báo với cơ quan hành chánh hiện kỳ một bịnh nào kể dưới đây là một điều bắt buộc, đối với những dân ý, ai, quản ý ai, nhà ai, nơi ở mình, cán quản ý ấy :

a) Bịnh truyền nhiễm cũng phải khai báo

• Bệnh truyền nhiễm cũng phải khai báo

• Bộ Y-Tế lãnh đủ mọi sự chỉ trích

SAIGON. — Chiều thứ ba, chiều phúc trình của Ủy Ban Xã hội, Lao động và Y tế, Quốc Hội sau khi thảo luận đã chấp thuận dự thảo luật số 96/III, sửa đổi điều I và điều 2 Dụ số 10 ngày 16-5-1954, ấn định thể lệ và sinh trong các thành phố.

Điều duy nhất

Nay bãi bỏ điều thứ nhất và điều thứ 2 Dụ số 10 ngày 16 tháng 5 năm 1954 ấn định thể lệ vệ sinh trong các thành phố, và thay thế bằng các điều khoản mới như sau :

(DIỄU THỨ NHẤT : Sự khai báo với cơ quan hành chánh hiện kỳ một bịnh nào kể dưới đây là một điều bắt buộc, đối với những dân ý, ai, quản ý ai, nhà ai, nơi ở mình, cán quản ý ấy :

• 4) Bịnh hoàng nhiệt (Fièvre jaune)

• 5) Bịnh dạo lào (Typhus Exanthématique)

• 6) Bịnh sốt cà-rịch kỳ do chấy rận (Fièvre récurrente à pous).

b) Những bịnh truyền nhiễm :

• 1) Bịnh thương hàn và phó thương hàn (Fièvre typhoïde et paratyphoïde).

• *8) Bịnh não tủy mạc viêm (Syndrome méningé) (Méningite cerebro-spinale).

• 9) Bịnh tin bông bao (Scarlatine).

• 10) Bịnh bạch hầu (Diphtérie)

• 11) Bịnh sởi (han đỏ) (Rougeole)

• 12) Bịnh tả ly (Dysenterie bacillaire).

• 13) Bịnh nhiễm độc thực phẩm tập hợp (Toxi-infections alimentaires collectives)

• 14) Bịnh bại liệt trẻ em (Poliomyélite antérieure aiguë)

• 15) Bịnh trùng xoắn vàng da xuất huyết (Leptospirose).

• 16) Bịnh uốn ván (Tétanos)

• 17) Bịnh sốt rét (Paludisme)

• 18) Bịnh não viêm hay sưng ở thể truyền nhiễm (Encéphalite epidémique).

• 19) Bịnh dại (Rage).

• 20) Bịnh cảm tiết truyền nhiễm (Grippe, forme épidémique).

• 21) Bịnh giun đũa (Oxcillose).

• 22) Bịnh hủi gà (Coqueluche).

Xem tiếp T trang 4

KẾ ĐỐT XÓM CHÙA BÀ ĐẦM « BIỂU DIỄN » CẢNH PHÓNG HỎA

• Nhiều đám cháy vẫn bùng lên, và nhiều kẻ tình nghị bị bắt.

SAIGON.— Mặc dầu trong mấy ngày gần đây, đồng bào các xóm đông đúc đã tích cực lo phòng hỏa, nhưng vẫn chưa làm tạo «chặts hết được những bàn tay khủng bố.

1) Chiếc bình chữa cháy hiện ra trước 2) Quân đang sửa soạn « biểu diễn » cảnh phóng hỏa.

Cháy ! chạy ! chạy

— Khoảng 6 giờ ngày 15-4 lửa có lửa phát cháy tại xóm nhà lá Phạm thế Hiển (gần bến đò), nhưng may có thanh niên phòng hỏa thấy và dập tắt kịp. Hai tên đốt nhà bị anh em thanh niên được đến bờ sông thì chúng nhảy xuống sông trốn mất, đã lại một cái bùi nhùi và chai xăng nhỏ.

— Cũng ngày đó, đồng bào tại bến Ba Đình đã nhặt được nhiều

Xem tiếp K trang 4

LẠC QUYÊN

GIÚP ĐỒNG BÀO NẠN NHÂN HÒA HOẢN TẠI VĨNH-HỘI

—Hai ông Bài và Sáng 297 Phó.đ.Phùng, Sc. 175đ.
— Cô Cẩm-Hồng Bạn mẹ thuật, (gởi cứu trợ lần thứ 2) 1.000đ.
—Số đã thu 44.418đ.

Tổng cộng : 45.593đ

ĐỒ THUỐC ĐỘC NẤU CANH

LẠI CỨ NGỒ LÀ XÌ-DẦU

LÀM 1 NGƯỜI CHẾT LIỀN, 7 HẤP HỐI

PHAN RANG.— Gia đình ông Nguyễn Non, gồm 8 người, nếu tại ấp chiến lược Hộ Diêm, xã Hộ Hải, quận Thanh Hải (Ninh Thuận) trưa ngày 15-4, đã bị ngộ độc vì ăn nhầm thuốc sát trùng Endrine. Kết quả, ông Nguyễn Non, chú nhà, chết liền tại chỗ, 7 người khác trong gia đình kể cả 4 trẻ em bị ngộ độc nặng. Tất cả nạn nhân đều được cấp tốc đưa đến bịnh viện Nha Trang. Nguyên nhân vụ ngộ độc này như sau : trưa ngày nói trên, con dâu ông Nguyễn Non, tên Nguyễn thị Thương, trong lúc nấu canh, đã lấy nhầm chai thuốc Endrine nơm vào canh, trong đây là chai xì dầu. Khi ăn canh, cả nhà đều nguy kịch, chỉ dâu hôm, trưởng xã hội, nên tiếp tục ăn hết nồi canh.

Ngay sau đó, gia chủ ngộ ra bắt tình vì trời linh hồn, những người khác đều ói mửa, ỉm bụng rên la thảm thiết.

Bịnh tình của 7 nạn nhân, đang được cứu chữa tại bịnh viện Phan Rang, có phần trầm trọng.

3 — KHÔNG VU CHO TRÂU BÒ TỘI LÀM CHÍNH-TRỊ ĐƯỢC : THỊ GÁN CHO TỘI PHÁ HOẠI MÙA MÀNG, RỒI BẮT PHẠT 2.000đ ! MỘT VỤ CHÉM ĐẦU Ở NGAY CẠNH BÓN !

(Tiếp theo)

Chợ Thốt Nốt — cửa địa phương gọi thế đề phân biệt chợ cũ lập ở chỗ máy đăng cây Thốt Nốt, cách xa đèn Biên giới gần 2 cây số, với C ợ Giới mới hiện nay, cách đến 6 mấy trăm thước — được Việt Cộng coi như một căn cứ tiếp tế thiết yếu của họ. Khi xảy ra lục lôi ở các mặt khu Bàu Lu, Chuối Nước, khi lưu vong ở các thôn xóm kéo lánh mạn Bà Vẹt (thuộc dải Miên) Việt Cộng thường ngày vẫn lai vãng về chợ, lúc ban ngày, lúc ban đêm, Họ thu thuế

Xem tiếp L trang 4

BẠN ĐỌC VIẾT

Mấy đề nghị

về việc thi cử

Thư ngỏ gửi giới hữu trách

Mùa thi đạp lốn.i thi bắt Trung học và Tiểu học. Xin góp lời các kỳ thi Dự Học và chống tuổi thông sót.

Trong một cùng tác tổ chức thi, thiết trống cơ quan có thẩm quyền xem đề :

a) Làm thế nào cho sự đi chuyển được thuận tiện cho thí sinh và bớt tốn kém.

b) Lựa chọn kỹ Hội Đồng Giám khảo, đầy đủ kinh nghiệm, nâng lực chuyên môn, bảo đảm hoàn toàn vô tư, tận tụy. Được sự giới gắm lỗ bịch, tư trên xuống dưới, từ dưới lên trên.

c) Thi hành kỷ luật rất đối với Giám khảo phạm lỗi cũng như đối với thí sinh gian trá.

d) Không nên mây móc giản tiếp buộc các trung tâm khảo thí đem lại một tỷ lệ trúng tuyển nào nhất định. Bằng cấp làm gì nếu các em học sinh không đủ sức để đậu ?

Chúng ta nên cải tiến lối tổ chức thi và chấm thi để nâng cao giá trị bằng cấp (nhất là Tú Tài), nhờ đó đào tạo một nhân nào cấp bộ, cũng tốt hơn tốt.

Các cơ quan có thẩm quyền (Nha, Sở) nghĩ sao ?

Xem tiếp M trang 4

Ngày sắt dần Cảnh sát, một hàng rào giây thép gai ngăn cách giữa hai Quốc gia Miền—Việt. Xa xa về phía tay trái, có một căn nhà hai tầng, đó là đồn Quan thuế trước đây Miền.

Có bầu với họ Sở bị cha mẹ đuổi

PHẢI ĐẺ CON RƠI

PHONG DINH. — Cô Thái thị E. (21 tuổi) con ông Thái văn K., quy tội ấp Phú Khương xã Thới Lai (Cần Thơ), trong thời gian hoàn lưu đã yêu thương Thành niên làm nghề bán đồ, gần ở chợ. Kết quả cô nên tình trạng trộn này là có E. mang thai. Vì vậy, cha mẹ cô tìm gián đánh đập cô tơi bời. Ông bà Kh. sợ hàng xóm chê cười là không biết dạy con nên quyết lọt hết nỗ trang và đuổi cô E. ra khỏi nhà. Cô E. ở nhờ bà con lối xóm được một tháng, sau đó cô tìm đến ở nhà người dì ruột là Huỳnh thị L., ở xã Thới Hòa. Chiều 11-4 cô E. ra vườn đi cầu, chẳng may trở đa đẻ rớt, rồi bỏ ngỏ đi. Đến khi cô tỉnh lại thì đứa bé đã chết cứng. Cô E.

Xem tiếp C trang 4

DỰ THẢO LUẬT 96/II

Bệnh Dịch phải khai báo khẩn cấp

• Bệnh truyền nhiễm cũng phải khai báo

• Bộ Y-Tế lãnh đủ mọi sự chỉ trích

SAIGON. — Chiều thứ ba, chiều phúc trình của Ủy Ban Xã hội, Lao động và Y tế, Quốc Hội sau khi thảo luận đã chấp thuận dự thảo luật số 96/III, sửa đổi điều I và điều 2 Dụ số 10 ngày 16-5-1954, ấn định thể lệ vệ sinh trong các thành phố.

Điều duy nhất

Nay bãi bỏ điều thứ nhất và điều thứ 2 Dụ số 10 ngày 16 tháng 5 năm 1954 ấn định thể lệ vệ sinh trong các thành phố, và thay thế bằng các điều khoản mới như sau :

(DIỄU THỨ NHẤT : Sự khai báo với cơ quan hành chánh hiện kỳ một bịnh nào kể dưới đây là một điều bắt buộc, đối với những dân ý, ai, quản ý ai, nhà ai, nơi ở mình, cán quản ý ấy :

• 4) Bịnh hoàng nhiệt (Fièvre jaune)

• 5) Bịnh dạo lào (Typhus Exanthématique)

• 6) Bịnh sốt cà-rịch kỳ do chấy rận (Fièvre récurrente à pous).

b) Những bịnh truyền nhiễm :

• 1) Bịnh thương hàn và phó thương hàn (Fièvre typhoïde et paratyphoïde).

• *8) Bịnh não tủy mạc viêm (Syndrome méningé) (Méningite cerebro-spinale).

• 9) Bịnh tin bông bao (Scarlatine).

• 10) Bịnh bạch hầu (Diphtérie)

• 11) Bịnh sởi (han đỏ) (Rougeole)

• 12) Bịnh tả ly (Dysenterie bacillaire).

• 13) Bịnh nhiễm độc thực phẩm tập hợp (Toxi-infections alimentaires collectives)

• 14) Bịnh bại liệt trẻ em (Poliomyélite antérieure aiguë)

• 15) Bịnh trùng xoắn vàng da xuất huyết (Leptospirose).

• 16) Bịnh uốn ván (Tétanos)

• 17) Bịnh sốt rét (Paludisme)

• 18) Bịnh não viêm hay sưng ở thể truyền nhiễm (Encéphalite epidémique).

• 19) Bịnh dại (Rage).

• 20) Bịnh cảm tiết truyền nhiễm (Grippe, forme épidémique).

• 21) Bịnh giun đũa (Oxcillose).

• 22) Bịnh hủi gà (Coqueluche).

Xem tiếp T trang 4

Rời 125 căn nhà tại góc đường

Nguyễn-Minh-Chiếu và Thoại-Ngọc-Hầu (Tân Bình)

GIA ĐỊNH. — Nghĩa tín chính thức vừa cho biết, phái đoàn Ủy ban ngày 15-5-1963 Bộ Quốc Phòng sẽ giải tỏa 125 căn nhà trên vùng đất tại góc đường Nguyễn minh Chiếu-Thoại Ngọc Hầu thuộc ấp Tân Canh (Quận Tân Bình, Gia định).

Công theo nguồn tin chính thức, Tổ Tình Trưởng Gia Định sẽ phái một Ủy Ban Quản Chính đến tận nơi có nhà bị giải tỏa để kiểm lại số nhà hiện có của đồng bào kể từ ngày cho đến ngày 22-4-63, đồng bào có những giấy tờ gì cần thiết để chứng minh về sở hữu chủ căn nhà như xây cất, thời gian đến ở tại đây... thì nên xuất trình cho Ủy ban để được hưởng những biện pháp giúp đỡ khi giải tỏa.

Cũng theo nguồn tin trên, kì hoạch giúp đỡ đồng bào trong việc giải tỏa sẽ được tính Gia Định thông báo trước ngày giải tỏa (15-5-63) và cứ tính thường đồng bào sẽ được đến định cư tại vùng đất thuộc ấp Tân Phú xã Tân Sơn Nhì (Gia Định).

Xem tiếp G trang 4

TIN CHIẾN SỰ :

HAI CUỘC HÀNH QUÂN 36 TÊN V. C. bị hạ tại trận

SAIGON. — Hôm 16-4 Nha Tổng Giám đốc Thông Tin cho biết : Tổng khuân khổ cuộc hành quân Bạch Phượng 10, hôm 15-4, tại địa dụng đã vào địch cách Quế Sơn 22 cây số. Bốt quân đội Việt Cộng bị ta bắn chết. Về phía ta 1 chiến sĩ bị sinh và 2 chiến sĩ khác bị thương. Trong cuộc hành 1 phi cơ trực thăng của ta bị trúng đạn hôm 13-4, đã được sửa chữa và trực về căn cứ. Ở Nông Sơn và Tổng Nhu cũng cho biết, con trực mọi phi cơ vận tải của Không Quân Việt Nam in hông may, đã bị rơi tại đó, đều nằm gần đường Liên Khang

Xem tiếp Q trang 4

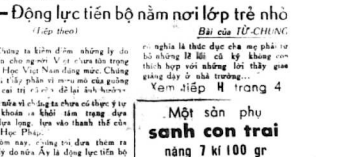

VIỄN ĐẠI HỌC HUẾ

I — Động lực tiến bộ nằm nơi lớp trẻ nhỏ

Bài của TỪ-CHUNG

(Tiếp theo)

Chúng ta kiểm điểm những lý do khiến cho ngày nay Viện cần tăng Đại Học Việt Nam đang mọc. Chúng ta đã tấy phân vì mọi mà của giống máy cao tri vì chúng ta thực có thực ý tự thạo thoát ra khỏi tâm trạng dựa dẫm đợi lệnh, lực vào thành thế của Đại Học Pháp.

Hôm nay, trong tro đựa thêm ra nơi ly do nữa Ấy là đông học tiến bộ nằm trong lớp trẻ nhỏ đã không được hưởng về chiều bước cha mẹ ghông phải tốn trong những cải gì là của ta.

Tại làm sao lại đám nói sưng sưng lên rằng động lực tiến bộ nằm trong lớp trẻ nhỏ ?

Người ta có thể giải thích rằng trong gia đình chính là con cái thắc đầy cha mẹ tiền bộ. Chỉ một quát, các em nhỏ học xong tiểu học, đòi cha mẹ cho theo lên trung học.

Cậu văn đơn giản ấy khi chuyển sang một kinh tế có nghĩa là thức đực cha mẹ phải sản xuất thêm, để có thêm tiền sắm cho con hai bộ quần áo chiếc, xe đạp và tiền học phí.

Cậu văn ấy chuyển sang địa hạt văn hóa có nghĩa là đòi cha mẹ phải cho con tiền mua sách, mua bút chì thêm, tức là một trong thị trường sản phẩm văn hóa.

Cậu văn ấy trong phạm vi gia đình

Xem tiếp H trang 4

Một sản phụ sanh con trai nặng 7 kí 100 gr

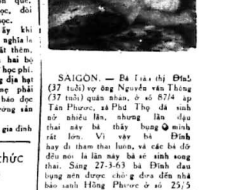

SAIGON. — Bà Trần thị Đào (37 tuổi) vợ ông Nguyễn văn Thông (37 tuổi) quán quán tại số 87/4 ấp Tân Phước, xã Phú Thọ đã sinh nở nhiều lần, nhưng lần đau thai này bà thấy bụng lớn hơn rất lớn. Vì vậy bà Đính hay đi tham thai luôn, và các bà đỡ đều nói là lần này bà sẽ sinh song thai. Sáng 27-3-63 bà Đính đau bụng nên được chở gấp đến nhà bảo sanh Hồng Phước ở số 29/5 Hương lộ 15 xóm Lò Gốm (Phú Thọ). Mãi đến 2 giờ đêm 31-3 bà Đính mới khai hoa nở nguy. Khác hẳn với lần sinh đoán của các bà thai thai, bà Đính đã hạ sinh 1 cậu con trai * không lồ * cân nặng 2kg, 100. Những người lân cận nghe tin này đã kéo tới chật cứng nhà bảo sanh để thăm cậu bé * to con * này.

ÁY LÀ CHỢ CỦ .. HOÀNG •

Thân bẩn nữ thân tình ! Gặp không bắt, bắt thấy ma !

Bà con ta hãy cùi chừng, đề khỏi sa vào hai cái lầm lỗ ấy ! Số là tờ hôm có người Công phố đốt nhà, bà con các xóm bình đàn lao động... ở đó thành đã biểu lộ hai thái độ rõ rệt, một đáng mừng và một đáng lo :

1) Đáng mừng : Tình thần đoàn kết bảo vệ lẫn nhau - lên rất cao.

2) Đáng lo : Một số người trông gà hóa cuốc, thấy người trộng hươu, chưa chi đã vội kêu la rối rít, chưa được rõ ràng việc bắn • bắn • người lên, làm cho người vô ý vô tâm bị ăn đòn • bất oán • !

Đại để, có vài nơi đã xảy những vụ • cướp ta nước mắt khóc lên... hi hi • như sau :

— Ở tận Hóc Môn, có người thanh niên (chắc chắn • có lộn mới có khỏi •) bị bắn người thì nhau đánh nhau ! • Là có xảy nhau nhào ! Kết quả • Đánh chán đi liệu • hóa ra chiếc. Đầu mày xe lửa, nó • dận xác • đến là to !

— Ở Thủ Đức, có người đi bắt người dân bị • xách thùng đầu đi • len pén • trong hẻm. Một người la lên : • Ơi ! Ơi ! Đất nhà ! • Nam bắt người có vợ bắt • gặc •, thì • gặc - kêu rối rít ! • Ấy ! Ấy ! Chúng tôi đó... thùng rác ! •

— Đang giữa trưa, trời nắng chang chang, chợt thấy một thằng bé đang đứng chạy vội ra khỏi

Xem tiếp D trang 4

Bắt được 1 tổ chức

OA TRỮ

nhiều tấn kim khí để cung cấp cho V.C

TRÚC GIANG. — Ông Đặng Quới Đông, chủ nhà máy tiện • Vạn Hòa • ở thị xã Trúc Giang vừa bị đưa ra trước phòng Dự thẩm Kiến Hòa sáng ngày 16-4-63 về tội ôa trữ mạc sắt, mạc đồng và những vật liệu kim khí. Theo bản án thị Hiến Binh Quốc gia địa phương có khám phá và bắt được một tổ chức ôa trữ nhiều tấn nguyên liệu kim khí có tánh cách quân sự tại thị xã Trúc Giang, ông Đặng Quới Đông bị truy tố ở trong tổ chức này, nên sau khi có phiên tòa xét xử, ông Đông bị tòng giam vào khám luôn. (H.G)

Hoàn nghênh tinh thần phấn khởi, liên đới và tự túc xây dựng ấp chiến lược

GIỮA TIỆC CƯỚI, CÔ GÁI THẤT TÌNH XÉ ÁO CÔ DÂU

SAI-GÒN.— Khoảng 5 giờ rưỡi chiều 15-4, ông Trương-Chí (32 tuổi) buôn bán, ngụ ở số 232 đường Lê-văn-Duyệt (Hòa Hưng) làm lễ cưới với cô Trần-thị-G. (25 tuổi). Giữa lúc 2 họ đang yến tiệc linh đình, chúc mừng nhau vui vẻ thì cô Lê-thị-Tr. (20 tuổi), người tình cũ của ông Chí xuất hiện. Cô Tr. xông vào, tìm lấy cô dâu đánh đấm tới bời, xé rách cả áo cưới và đòi giày chuyển. Cả hai họ không ai dám vào can. Sau cùng ông Chí nhờ cảnh sát can thiệp mới xong.

Ngôn, Sơn, Luận TÌM NGƯỜI MẤT TÍCH

TRUYỆN PHÒNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

(Cấm phóng tác, trích dịch và quay phim mà không xin phép)

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

MẠCH THUỐC

BÁC-SĨ THIÊN-Ý PHỤ TRÁCH

TRẢ LỜI NHỮNG THƯ HỎI THUỐC

— **Ông Ng-văn-Minh Sàigòn.**— *Mụn nước* : Bôi pommade Kenacort A.

— **Bà Lê-minh-Nguyệt Nhân-Vị Chợlớn.**— *Bệnh-phải* : Mắc bệnh lao phải mất đến nay tính đục mạch lên tức là đã khá lắm, sắp khỏi rồi. Nên kiêng cữ đề dọc dược khỏi. Một thứng một hai lần là quá đà.

— **Cô Ng-bích-Mai Sàigòn.**— *Vàng da* : Dùng Sufarlen và Ursiphone.

— **Ông Ngô Đ. T. Sàigòn.**— *Tinh khí xuất* : đó là đi tinh. Dùng Passiflorine (hoặc Neurolorine) và chích Synocervyl. Nên tắm bồ, nghỉ ngơi, làm việc ít.

— **Cô Phạm-ngọc-Thanh,nữ sinh Sàigòn.**— *Thuốc thúc* : Muốn cho không nở được, thì dùng thuốc thúc. Có rất nhiều loại và đều nhận nghiệm cả, nhưng khuyên cô không nên dùng vì rất có hại. Cô uống cả phế dế thúc bọc là quá rồi. Nếu buồn nghỉ thì cứ đi nghỉ, vì nghỉ là để cho cơ thể và trí óc được nghỉ ngơi, cố gắng cũng không có lợi gì hơn, học lúc đó cũng không nhớ gì đâu. *Thuốc bổ bổ trí óc* : có rất nhiều, xin tạm kê : Glutamiol, Acide Glutamique, Glutamine, Calcistéral v.v...

— **Cô Trần Ngọc Lan (Sàigòn)** : *Mắt* : bằng ngày sáng và chiều nhỏ rửa mắt bằng Bain oculaire Optic,rồi tra vào mắt Pommade Optalmique Auréomycine.

— **Ông Nguyễn văn Long Minh Mạng (Sàigòn)** : *Táo bón* : gần đến ngày thi cử nhà lại càng phải chữa táo bón để cho người được thảnh thơi mà học bài. Dùng Fructine, Vichy hoặc Boldolaxine, ăn nhiều trái cây chín, nhiều rau.

— **Ông N.T.T. Bàn Cờ.**— Xin ông cảm phiền, vì có rất nhiều thư cần phải trả lời (mỗi tuần nhận được trên dưới 100 bức thư, mà một bác chỉ có hạn). Chỉ đặc biệt những thương hợp khẩn cấp mới trả lời ngay trong tuần, còn thì theo thứ tự; phải trả lời những thư đến trước (không trả lời những thư không có tên,người không có biệt hiệu,vì trả lời như vậy không đến được người hỏi thuốc) — *Táo bón* : xem ở trên. Cần tập những cử động về bụng sự tiêu hóa được dễ dàng — *Châu nhỏ bị tê liệt* (vì chích thuốc) : It hi vọng nhưng ông cứ thử xem. Gặp giáo sư thạc sĩ Trần-ngọc-Ninh, bác sĩ điều trị tại bệnh viện Nhi Đồng.

— **Em N.T.L Gia định.** *Bôi bọ tri các* : em nên dùng từ nay cho đến hôm thi xong. Xem thuốc ở trên—*Chân sưng*: chích thuốc sinh tố B1.

— **Em Huy Nguyên** *táo bón* : Tất cả chứng bệnh của em đều vì táo bón mà ra cả. Cần trị ngay, xem thuốc ở trên.

— **Bà Trần Phượng Linh,Nguyên Thông Sàigòn** *Nghẹt mũi*: Không phải vì kinh nguyệt đâu nhưng thuốc bà dùng có ảnh hưởng tí nhiều đến cơ thể nên đỏ ngứt mũi.Mũi nghẹt tra argyrol 1%o. Còn trường hợp kia cần đi khám ngay, để lâu sưng lớn khó chữa.

— **Em L.H Ngô tùng Châu** *Trĩ các* : em cần dùng thuốc bôi bổ trĩ các (xem ở trên) tâm bổ và nghỉ ngơi nhiều.

— **Bà Lê-thị-Lộc Tân-Định.**— *Thuốc bổ* : Bà nên cho chúng ăn nhiều chất dưỡng, chất bột và chất béo, dùng các sinh tố : Forvit, Multivitamine, Multicalcium, Dapta v.v... trong một tháng, chứa táo bón (nếu có). Châu còn nhỏ tuc it thang sau, rồi se có nhiều.

— **Bà Phương-Dung Sàigòn.**— *Bàng huyết* : hiện giờ thì bà đã khỏi, nhưng nên giữ gìn cẩn thận thì hơn. Dùng Emotifen uống ngày 2 viên. Muốn cho kinh nguyệt đều, dùng Hémagène Tailleur, Jouvence de Lys, Mélioneure v.v...

— **Bà Nguyễn thị Vân T.M Kỳ (Phú Nhuận)** : *Thuốc chủng ngừa dịch hạch* (Vaccin anti-pesteux) : 1) Sau khi chích thuốc chủng được mười ngày rồi, thì thuốc công hiệu, và giúp ta ngừa bệnh trong một thời gian là một năm. Nhưng trong trường hợp sự bệnh dịch đe dọa, hoặc ở những khu vực hay có bệnh này, thì cứ *sáu tháng* lại chủng lại một lần (nên cứ sau tháng chủng lại thì hơn vì càng về sau, các khang độc tố càng giảm dần) — 2) Mọi chích được một hai tháng, lại chích nữa thì không nữa, vì chích chẳng Girard Robic gồm toàn vi trùng già cả — 3) Thông thường khi trong nước tiêu có chất dẫn bệnh, (albumine) thì người ta không chủng thuốc, vì e có hại cho cơ quan bài tiết nước tiểu.

Bác-sĩ THIÊN Ý

TÌM VIỆC

Ô — Học sinh nghèo, học lực dộ nhị, biết đánh máy. Muốn tìm việc làm dứng bán hàng, hoặc làm việc hợp với khả năng.Xin làm ban ngày để tiếp tục học vào ban tối. Thư cho Trần văn Bộ, 20/2 Tân hưng Đạo (nhờ cậu Bích chuyển).

— Học sinh nghèo, học lực đã đậu tú bằng Tiểu học, hiện đang chưng chỉ bên thuốc tây. Muốn tìm việc làm : thư ký, giúp phòng mạch bán thuốc Tây hay dạy các trẻ gia Thư về Hoàng Sơn 453/26 Phan đình Phùng Sàigòn.

— Sinh viên khoa học đã dạy nhiều năm kinh nghiệm — Tìm chỗ dạy tại trung tâm thành phố hay ở ngoại vi. Thư cho : Bùi, 586 Phan thanh Giản, Saigon.

— Sinh viên nghèo, có Tú Tài II biết đánh máy, tìm chỗ làm trẻ em, đề tiếp học. Thư cho :Nghiệp 36/42 Cô Bắc Sàigòn.

Tay ngà và súng thép

(Tiếp theo trang 3)

được một ân nước sông.

Nhưng khiến nỗi, đang ân nước nỗi lên đến phòng thì đã quá giờ tân hưu một tiếng đồng hồ. Chị em đến văn phòng ngồi và im lặng rồi. Sự im lặng lúc nầy nó nói nghiêm nghị làm sao. Nhưng rồi cũng phải lên cho ! ^

Chưa mặc đã xong thì cô đại đội trưởng dụng phía sau lưng hỏi nào rồi. Trước một thau nước cạn, cho cái vào đến được nữa.

Thế là tôi bị biên phạt.

Cô đại đội đi rồi. Tôi mặc đồ trang vào báo cáo với Tiểu đội. Vừa về thì nghe chị M. kêu con Nga nỏ nhỏ :

— Thế thì mình nói chuyện lão đo chơi !

Nga hỏi :

— Để làm gì ?

— Để bị phạt.

— Chi vậy ?

— Vì con Huyền sông bị phạt.

— Tại sao ?

— Nó tắm trễ bị bắt tại trận.

— Nó đâu ?

— Nó đang đi báo cáo cho Tiểu đội.

— Mình bị phạt thì có gỡ được cho * bắn ? đâu.

— Ấy ! Phạt chung cho vui.

— Sự phạt nói chuyện thì riêng mà phạt tắm trễ thì riêng.

— Không ! Phạt chung.

— Sao chị chắc ?

— Chắc mà ! Nghe mình đi !

— Nhưng nói chuyện gì bây giờ ?

— Nói chuyện khảo, nói lập lờ cho có tiếng vậy thôi. Nói cho bị phạt chớ đâu phải nói cho có đề đề.

Tất nghe chuyện nên bước vào coi :

— Thôi đề tôi bị phạt một mình thôi.

Chị M. đáp :

— Không đâu. Một người làm bậy thì cả tiểu đội bị. Ba người thì cả trung đội bị. Năm người trở lên thì cả đại đội bị. Đề tôi thông tin cho bên kia.

Nói xong chị M. chồm lên vách nói sang bên kia :

— Nà ! Bên nay có người tắm trễ bị phạt. Ở bên nỏ chuyện đi ! Phạt luôn cho vui.

Thật là thích thú cho cái tinh đồng đội.

Sau lời của chị M. thì bên kia có tiếng cười khúc khích ! Bên nầy thì khi thì trầm mến xong là chị M. cất tiếng :

— Bữa trước đó nghèn chị em.Bà Cô Vân dặn bọn mình phải làm sao cho tốt một cái bộ phụ nữ...

Cộp cộp ! Cộp cộp !

(Còn tiếp)

(1) Có lẽ tác giả vì vệ sinh cho thời gian kinh-nguyệt. Đề là việc riêng có tính chất khoa học của phái nữ. Xin đọc giả thông cảm mà đừng cho rằng : Cô lối vệ sinh không tắm rửa.

Chống phim Thích ca...

(Tiếp theo trang 3)

từ đầu đến cuối, mỗi hồi mỗi cảnh đều hàm súc ý nghĩa, hoặc sâu sắc, hoặc đơn sơ, những điều đề cao Giáo lý và làm sáng danh Đức Phật. Một vài dư luận nói chung quanh cuốn phim, có thể là do bằng sản xuất có ý tạo ra, trong kế hoạch quảng cáo, tung cuốn phim ra thị trường quốc tế. Thiết tưởng quí Cụ cũng như chúng tôi, *chưa được tận mắt xem cuốn phim, chúng ta không nên có định kiến sẵn về tác phẩm điện ảnh đó, cần cứ theo một vài dư luận cách đây hai ba năm.*

6 • Trong khi khấp nơi trên Thế giới Tự do, *tinh thần dấu chỉ thêm nhiệm hết thảy trong mọi hoạt động*, kể cả các hoạt động về Tôn-giáo, chúng tôi thiết tưởng Tổng Hội P.G.V.N. không nên chập hành một cách quá cứng rắn quyết nghị của Hội nghị Phật giáo thế giới họp tại Cam Bốt tháng 11-61 vì những lẽ sau đây :

7 —*Tác phẩm điện ảnh vì đại* SHAYKA1963,sau nhiều sửa chữa, không còn phải là cuốn phim SHAYKA 1961.

8 —"Khác với một vài nước lấy Phật giáo làm Quốc giáo, VN CH là một quốc gia tự do tín ngưỡng rộng rãi; có một nền dân chủ Pháp trị tiến bộ.

9 —" chúng tôi tự nguyện xửa kia, chính tôi đã khuyên nếu cần, theo chỉ thị của Hội đồng Liên duyệt, và theo ý kiến xác đáng của Tổng Hội. Với tất cả thành tâm và thiện chí như vậy, để phê bình những tài mong được sự hợp tác về tinh thần với Tổng hội, để phê bình cuốn phim bất hủ này. Xin Đoàn thể cho chúng tôi trực tiếp, chỉ bảo cho chúng tôi những đoạn nào, cảnh nào mà quí Vị trong Ủy ban cho là sai lạc để chúng tôi chuẩn bị sửa chữa, bằng cách cắt bỏ hình ảnh, hay làm lại lời đối thoại v.v....

Ngày 9-2-1963, Thượng Tọa Thích Tâm Châu viết thư trả lời ông Nguyễn Đăng Xương. Thư của Thượng Tọa Thích Tâm Châu không trả lời những điều cảnh báo phi nhận trên đây mà lại chỉ xác nhận lại một thái độ dọc đoán và ghi như là một quảng cáo một cái nhãn mẫu bảo vệ ý kiến của mình (*vì lẽ ra theo đúng tinh thần đạo của, đã thượng tọa Thích Tâm Châu là chủ tịch uỷ ban Liên phái chống phim Sakya đi chăng nữa, ông cũng không có quyền đem phương trả lời thư của hàng phim ra không triệu tập những vị đã ký vào kiến nghị đề quý vị ấy được làm ý kiến của người ký điện cho cuốn phim ấy và luận xét lại bản kiến nghị đã thiếu cân bằng pháp lý và cần bản luận lý như thế nào ?*).

Nguyên văn lá thư của Thượng Tọa Thích Tâm Châu như sau :

" Thay mặt Ủy ban, tôi xin thưa rõ :

* 1) Việc làm của chúng tôi không nhằm một cá nhân hay hãng sản xuất.

* 2) Chúng tôi thấy đề phim được nhập cảng rồi mới phát hiện ý kiến, thì e có điều bất tiện cho hãng nhập cảng, cho nên phải lên tiếng sớm.

* 3) Quý Hãng đã tự nhận là "bao giờ cũng hướng hoạt động của mình trong đường lối xây dựng văn hóa, chân hưng đạo đức ». thì xin *một Hãng hoạt lợi bỏ ý định phát hành phim «SAKYA», vì chúng tôi đinh ninh rằng phim ấy sẽ làm thương tổn tinh thần của mấy triệu Phật tử trong nước, và làm tổn hại lòng tin ngưỡng của họ.*

* 4) Thì dụ *chúng tôi vì không đầy đủ tài liệu mà để bình luận gắt gao ở đây*, nghĩ chuyện ký cũng không thiệt hại gì, cho quý Hãng vì phim chưa nhập cảng.

* 5) Quý Hãng có *mỹ ý* muốn bằng phương tiện điện ảnh, phổ biến sâu rộng giáo lý Đạo Phật" tức là giúp lời giải tiếp chúng tôi, mà nay tất cả các đoàn thể Phật giáo lại xin từ sự tuy lực ấy, thì đáng trong quý Hãng thông cảm mà bỏ cho.

* 6) Trong rừng phim quốc tế, còn thiếu chi tác phẩm khác có thể hấp dẫn hơn phim «SAKYA» vậy sự can thiệp của giới Phật giáo chúng tôi rằng đối với phim "SAKYA" nó kỳ không có gì gọi là xâm phạm đến sự hoạt động của quý Hãng. Nói tóm trong sự nay, chúng tôi chỉ biết làm phận sự của một Chi nhánh Hội Phật giáo Thế giới và của những người Phật tử quyết bảo vệ thanh danh Đức Phật, với hảo ý muốn tránh những hậu quả tai hại của một sự can thiệp muộn màng.

Ngày mai, chúng tôi sẽ tiếp tục trả lời câu hỏi:Uỷ ban Liên phái Phật giáo chống phim Sakya có phải là ý kiến xác thật của * tất cả các *đoàn thể phật giáo* *, của toàn thể tăng ni, cư sĩ, phật tử hay không?

(Còn tiếp)

TAM TINH HẢI CẨU
BỔ THẬN HOÀN
SỐ 2
Trị MỘNG-TINH, DI-TINH HUỘT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN,BỔI-TINH và BỔI BỔ SỨC LỰC.
Có 2 loại : toàn mật và viên dẹp
Đóng giá : 32850. Nhà thuốc Bảo sao cũng có bán.
VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
201-211 Nguyễn-thái-Học
SAIGON —
Kiểm nhận B.Y.T số 1[illegible]

cuộc thi vĩ-đại
về hộp nhớt 2 lít
giải đáp các câu hỏi
danh-sách các bạn dự thi đoạt giải
xin hỏi tại các đại-lý Shell

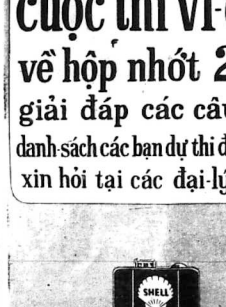

HẢO HÁN RẠCH LƯỜNG-SƠN Thủy Hử

Tức truyện

Dịch giả TỪ-VI-LANG
Thảo-Gôn chế thích

Đông-Đa, Thị-Nại-Am soạn — Kim-Thánh-Thán phê bình.—

SỐ 191

HỒI THỨ 24

— Rất ! Chết thì chết thật rồi, nhưng tôi run chân yếu tay không sức nào...

Cả khó khăn gì ! Để tôi giúp chị.Mụ Vương liền rắn quản vén áo, mặc thêm nước nóng, bỏ mảnh vải vào, xách lên lầu. Hai người trên lầu, lật chăn ra cuộn đi. Lấy khăn gấp nước lau sạch các vết máu dọng trên môi,bên má, dưới cằm Cá Vó. Lại cởi quần ra, lau cả mảu ở bẹn dưới, quăng ở bàn dưới lên trên. Rồi hai người xốc vào ! Ai sạch không cất xác xuống nhà dưới. Hộ đặt tạm lên cái cán,bên, chải vuốt lại tóc, lấy khăn chụp vào đầu,thay quần áo mới, lồng-dồi tất vào hai chân, đem mảnh lụa trắng phủ lên mặt, lấy cái khăn khô rảo sạch sẽ đắp xác chết lại kín đáo, rồi lại leo lên lầu dọn dẹp lau chùi thêm. Dọn dẹp xong xuôi Vương bỏ về nhà rồi có ^ một ngày chung quanh nghe tiếng khóc, số là Vương bảo mẹ già mới sai em : Đàn bà con gái trên đời này có ba tối khóc : Có cả tiếng khóc ăn chơi mất, ấy là khóc ở (khắc) ; Có người mất mà không nghe tiếng, gọi là *khắc thâm* (khấp) ; chỉ nghe tiếng khóc mà không có nước mắt, gọi là *khóc giả* (táo) (!). Bây giờ có ả ^ gào khan * (2) một hồi thì đến canh năm. Bèn nhà ưu Vương trên cửa chưa sáng rõ, đã thấy Tây-môn-Khánh chạy đến hỏi đò tin tức. Mụ kể lại cặn kẽ đầu đuôi. Hắn bèn lấy bạc ra trao cho mụ mua quan tài, và bảo gọi cả ả sang bên việc. Ả sang phòng trè, bảo hắn rằng :

— Cả Võ nhà tôi đã chết rồi. Từ hôm nay, tôi chỉ còn trông cậy mợ việc ở mình đấy.

— Điều ấy lẽ là mình phải nói ! Mụ Vương bèn thưa !

— Giờ chỉ còn điều nầy là đáng ngại nhất : Đương cần đoàn đò-thy ở khu nầy là gã Hà-Cửu-Thúc, mà hắn là đứa sống ỷ khôn ngoan lắm. Rủi hắn khám phá ra, không chịu liệm xác, thì sao ?

Tây-môn-Khánh nói :

— Không hề gì. Để tôi dặn trước hắn là em ấu chết. Hắn không dám trái lời tôi đâu.

— Nếu vậy, Ngài phải tìm thêm bảo bắn ngay đi, chớ để chậm trễ.

Tây-môn-Khánh liền đứng dậy ra đi. Khi trời sáng rõ, mụ Vương đã mua được cỗ quan tài, kêm theo vàng hương, nến sáp, giấy tiền... đem về, và giúp cô Á liệm cơm canh đủ cùng. Một đứa đem ^ thy thân * được thấp lên, rồi xôn đồng phương phất lục bộ đến hỏi thăm, chia buồn. Cả ả cứ bưng khăn che mặt mà... * gào ! Một người hỏi :

— Chẳng hay Bác Cả mắc bệnh gì mà mất thế ?

Ả nấc nghẹn đáp :

— Nhà tôi bị đau tim, bệnh cứ mỗi ngày một nặng, không thuốc gì uống được, biết không thể nào khỏi được, chẳng trông còn đăng đâu... Không may đến canh ba đêm qua, nhà tôi lên cơn dữ dội rồi tắt thở.

Nói rồi lại nắc lên từng hực, và lại gào bô la bô loa,ra vẻ đau khổ ghê gớm lắm. Hàng xóm láng giềng đã đư biết Cá Võ chết vì lý do một ám,nhưng không tiện cật vấn gay go. Ai nấy chỉ khuyên giải qua một câu,gọi là tỏ tình thương hại :

— Thôi, người chết đã yên phận rồi, người sống phải lo lấy mình, bác đừng quá phiền não mà khỏ thêm, vô ích.

Ả giả bộ nức nở tạ ơn. Mọi người kéo nhau về hết. Mụ Vương bảo sẵn quan tài giữa nhà, và đi mời người « đoán điều" Hà-Cửu-Thúc. Bạo nhiêu đồ khâm liệm và các vật dụng trong nhà cần cho... đến đi mua hết,lại mời hai nhà sư đến tụng kinh. Đợi mãi mới thấy mấy người đó-thy được Hà-Cửu-Thúc sai đến trước đề thu xếp...

Vừa thấy Cửu-Thúc, mới đến gì ^ Tự mời thong thả ra đi. Khi sới gần đến phố Tứ - Thạch thì thấy Tây-môn-Khánh đứng đó từ bao giờ. Hắn cất tiếng gọi :

— Cửu-Thúc ! Chớ đi đâu đấy ?

— Thưa, tôi hôm nay có đám ! Tôi đến tận hiệm thì thế anh Cả Võ bảo hành hạo ở đường !

— Chớ hãy ghé đây cho nỗi chuyện chút.

Hai người đi đến một quán rượu nhỏ ở góc đường. Vào trong,Khánh mời gã « đoán đâu » ngồi trên. Hắn nói :

— Tôi là hàng người nào mà đám nghi ngang với Quan nhân !

— Chú đừng làm khách, cứ ngồi đi cho.

Rồi Khánh gọi mời bình rượu và thức nhắm thết đãi. Hà-Cửu-Thúc nghĩ ngợi trong lòng :

— Lão này sao tự dưng có thêm nghĩ với mình bao giờ ? Chẳn rượu hôm nay hẳn có ẩn tình rắc rối...

Uống được nửa giờ, chợt thấy Tây-môn-Khánh đứng dậy đoán đò-thy ở khu này là gã Hà-Cửu-Thúc, mà hắn là đứa sống ỷ khôn ngoan lắm. Rồi hắn khám phá ra, không chịu liệm xác, thì sao ?

Tây-môn-Khánh nói :

— Không hề gì. Để tôi dặn trước hắn là em ấu chết. Hắn không dám trái lời tôi đâu.

— Nếu vậy, Ngài phải tìm thêm bảo bắn ngay đi, chớ để chậm trễ.

Tây-môn-Khánh liền đứng dậy ra đi. Khi trời sáng rõ, mụ Vương đã mua được cỗ quan tài, kêm theo vàng hương, nến sáp, giấy tiền... đem về, và giúp cô Á liệm cơm canh đủ cùng. Một đứa đem ^ thy thân * được thấp lên, rồi xôn đồng phương phất lục bộ đến hỏi thăm, chia buồn. Cả ả cứ bưng khăn che mặt mà... * gào !

Một người hỏi :

— Chẳng hay Bác Cả mắc bệnh gì mà mất thế ?

Ả nấc nghẹn đáp :

— Nhà tôi bị đau tim, bệnh cứ mỗi ngày một nặng, không thuốc gì uống được, biết không thể nào khỏi được, chẳng trông còn đăng đâu... Không may đến canh ba đêm qua, nhà tôi lên cơn dữ dội rồi tắt thở.

Nói rồi lại nắc lên từng hực, và lại gào bô la bô loa,ra vẻ đau khổ ghê gớm lắm. Hàng xóm láng giềng đã đư biết Cá Võ chết vì lý do một ám,nhưng không tiện cật vấn gay go. Ai nấy chỉ khuyên giải qua một câu,gọi là tỏ tình thương hại :

— Thôi, người chết đã yên phận rồi, người sống phải lo lấy mình, bác đừng quá phiền não mà khỏ thêm, vô ích.

Ả giả bộ nức nở tạ ơn. Mọi người kéo nhau về hết. Mụ Vương bảo sẵn quan tài giữa nhà, và đi mời người « đoán đâu" Hà-Cửu-Thúc. Bạo nhiêu đồ khâm liệm và các vật dụng trong nhà cần cho... đến đi mua hết,lại mời hai nhà sư đến tụng kinh. Đợi mãi mới thấy mấy người đó-thy được Hà-Cửu-Thúc sai đến trước đề thu xếp...

Vừa thấy Cửu-Thúc, mới đến gì ^ Tự mời thong thả ra đi. Khi sới gần đến phố Tứ - Thạch thì thấy Tây-môn-Khánh đứng đó từ bao giờ. Hắn cất tiếng gọi :

— Cửu-Thúc ! Chớ đi đâu đấy ?

— Thưa, tôi hôm nay có đám ! Tôi đến tận hiệm thì thế anh Cả Võ bảo hành hạo ở đường !

— Chớ hãy ghé đây cho nỗi chuyện chút.

Hai người đi đến một quán rượu nhỏ ở góc đường. Vào trong,Khánh mời gã « đoán đâu » ngồi trên. Hắn nói :

— Tôi là hàng người nào mà đám nghi ngang với Quan nhân !

— Chú đừng làm khách, cứ ngồi đi cho.

Rồi Khánh gọi mời bình rượu và thức nhắm thết đãi. Hà-Cửu-Thúc nghĩ ngợi trong lòng :

— Lão này sao tự dưng có thêm nghĩ với mình bao giờ ? Chẳn rượu hôm nay hẳn có ẩn tình rắc rối...

Uống được nửa giờ, chợt thấy Tây-môn-Khánh đứng dậy đoán đò-thy ở khu này là gã Hà-Cửu-Thúc, mà hắn là đứa sống ỷ khôn ngoan lắm. Rủ

Thứ Năm MỘT TRUYỆN

TÔI THI TIỂU HỌC

của NGUYỄN-KIM-THÀNH

Tôi tên là Thành mà nó cứng tên là Thành. Chính vì vậy tụi tôi đó mà chúng tôi chơi với nhau. Hồi ấy tôi và nó cùng mới học cỏ đến lớp nhất chớ chưa được *bách* như bây giờ (dầu bây giờ cũng chưa đi đến đâu cả). Lúc đầu thì chỉ biết rằng trong lớp cũng có một thằng tên Thành như tôi chớ chưa biết mặt ngang mũi dọc cái thằng được bàn bạch trong tên với mình nó ra làm sao.

Tôi và nó, mỗi đứa ngồi ở một góc lớp. Nó ở đội một cho tới đệ nhị-sáu. Sở dĩ thầy giáo xếp chúng tôi ngồi xa nhau như thế vì ông muốn tiện cho việc chọn chúng tôi lên học bài. Mỗi lần ông muốn kiểm soát sự lười biếng của tôi thì ông chỉ việc gọi : " Thành " rồi ông chỉ tay xuống cuối lớp. Thế là đủ cho tôi biết ngay rằng cái số mệnh tôi nó đã sắp tới ngày sao... * Qui * chiếu mạng.

Chúng tôi cứ học nhau đi như thế trong suốt cả một năm học. Riêng tôi, thân phận đốt nát, bần mọn, phải chịu rất nhiều cay đắng trong cái nếìn học này: vì đốt, đốt tất cả mọi môn nên tôi bị thầy giáo sỉ vả và « yêu » bằng cách cho roi cho vọt luôn ! Cỡ mấy lần nhân thấy tôi cầm quyển vở nhàu nát lăng thăng lên đọc bài là ông lại nhăn trán, nhăn mày đề áp đảo tinh thần tôi. Chính vì cái đòn ấy đảo tinh thần quái ác đó mà cỏ nhiều khi « rặt thuộc bài tôi cũng đành tịt, đứng im, mặt thộn ra cỏ như là « cậu » học trò không thuộc bài vậy !

Tôi đốt ! tôi ưa biếng nhác ! tôi đốt lắm chớ. Nhưng cái đầu cỏ phải là một cái tội ? Tôi cỏ bao giờ kết tội những * anh * học đốt đâu ? Bởi vậy, tôi cho rằng tôi vẫn có quyền nghịch, nghịch thả cửa, nghịch chết thôi. Và tôi đã nghịch thật, nghịch ghê gớm, nghịch hàng đến nỗi cỏ thầy giáo nhìn thấy tôi là ông đã phải sợ đến nhăn trán, sợ toát cả mồ hôi... đấu ! oOo

Trong đoạn trên tôi đã dùng cái mồm để ba hoa khá nhiều rồi. Cái mồm tôi thật dùng được lắm việc : dùng để mặt sọ kẻ dưới, để vua tin, xinh hay kẻ trên, để ăn tục, nói dóc, để... và giờ đây tôi lại xin phép dùng cái mồm hôm lếu này để thuật nốt cái đoạn sau cho nó có đầu, có đuôi, có trên có dưới.

oOo

Số là cái niên học đó tuy dài những chín tháng nhưng vì tôi nghịch quá nên nó chẳng trôi qua về mau chóng. Cuối năm ấy, cả lớp đều được thầy giáo xếp đơn đi thi tiểu học, trừ tôi. Khỏi phải nói, tôi quê ! Không biết kiếp trước làm gì nên tội mà kiếp này tôi lại bị hành hạ đến thế. Bảy giờ đặt thẳng trước cao, về nhà tôi biết*ăn*biết nói làm sao với mẹ tôi cho... ổn ? Sự thì có sự song tôi vốn rất tin ở cái khiếu thông minh mà mình đã phát một cách Cao-ra-tuýt cho tôi. Trên quãng đường từ trường về nhà tôi đã nghĩ ra được một kế mọi. Khi nghỉ trưa một bà cụ, tôi bắt đầu biểu diễn cái lối xoa tay và gãi đầu, gãi tai như thường lệ mỗi lần tìm tiền. Tôi thỏ thẻ :

— Mợ ơi, gần đến kỳ thi mấy đứa bạn con dứa nào cũng có quà biếu thầy giáo cả...

Nghe đến đây mẹ tôi hiểu ngay. Bà cụ gật gù cái đầu có vẻ tán thành cái pờ-rô-giê mà tôi vừa đề ra. Thấy cái kế có mọi trôi,tôi liền tiếp :

— Thầy giáo con bảo kỳ thi này thầy giáo con chỉ cho một nửa lớp đi thi mà thôi.

Bà cụ có vẻ tin. Tôi tiếp :

— Con nghe mấy đứa bạn con nó nói rằng thầy giáo không cho con nộp đơn đi thi...

Nghe đến đây, bà cụ có vẻ hơi lo. Tôi chắc bà cụ đang đinh ninh

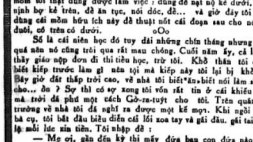

rằng sở dĩ tôi không được đi thi là vì bà cụ không có quà biếu thầy giáo! Được ăn, bà cụ muốn nghỉ thế nào thì nghỉ, miễn sao mình thoát nạn là được.

Tôi hớn hở, bà cụ thấy chính điều thâm ông thầy giáo khá khôn của tăng con trai mình. Theo sau bà cụ là thị người lắm, xách một lẫn mây đầy những trứ tàu, thuốc lá, mứt sen, nho, lê, táo, cam, quít, bưởi. đủ v.v...

Sau cuộc điều đình bí mật đó, tôi được thầy giáo cho đi thi (tất nhiên kết quả phải thế rồi vì thầy cỏ mất vốn, mất lãi gì đâu).

Ngày thắng trói qua, thầm thoắt kỳ thi đã tới. Sáng hôm đi thi tôi dậy sớm, đánh răng, cạo lưỡi, và * ăn sáng * cần thận như thể cả những thí sinh khác rồi cũng vác một đĩa trường thi. Đến nơi, tôi đã thấy thằng Thành kia ở đó rồi. Tôi làm bàm :

— Cái thằng thộn này nó đi sớm thế !

Khi vào phòng thi tôi lại biết thêm một điều nữa là chính cái thằng Thành thộn đó lại ngồi ngay bên cạnh tôi. Kể ra nó chỉ bề cỏ hơi bằng bằng thôi chớ còn cái học thì quả là nó cỏ khá hơn tôi một tý.

Buổi thi đầu tiên là bài luận và bài chính tả. Tất nhiên thí vẻ nó (thằng Thành thộn) đều làm hay như nhau vì chúng tôi là bạn cùng lớp lại ngồi sát cạnh nhau thì tránh sao được cái sự hợp tác văn hóa !

Buổi chiều là bài toán và bài cầu hỏi thường thức. Bài toán thì chúng tôi, hai đứa đều bỏ cả. Chúng tôi bỏ đến nỗi thầy giáo coi thi kia lại nhìn các đứa khác nhưng chúng nó cũng chẳng hơn gì chúng tôi : thật toán là những phường ăn hại. Đến bài thường thức thì chúng tôi làm rất khá và thằng Thành thộn cỏ vẻ phục tôi lắm. Trong bài thường thức người ta cho cả thảy bốn câu hỏi. Câu thứ nhứt là câu * Kể những sông lớn ở Nam phần». Cộp cáu này thằng Thành thộn lo ra một vì nó không thuộc. Thấy thế, thương hại tôi liền ghé cho nó :

— Nam phần có 2 con sông lớn là sông Nhị Hà và sông Thái-Bình.

Được lời như mở tấm lòng, nó liền á à lên mấy tiếng, gật gù đắc chí và chép ngay vào giấy thi.

Đến câu sở kỳ người ta bảo kể lại trận Đống Đa, thằng Thành thộn lắm nào có vẻ thuộc bài, nó quay sang bảo với tôi :

— Này, cỏ phải trận Đống Đa là trận vua Quang Trung đánh quân nhà Thanh không ?

Nghe thấy thế bỗng nhiên tôi thấy nổi giận vì cái thằng nó dám xuyên tạc lịch sử. Tôi quát lên (quát khẽ thôi chớ không dám quát to, sợ ông giám thị ông ky quát lại).

— Sao mày dốt thế ? Trận Đống Đa mà là trận vua Quang Trung đánh quân Thanh à ? Mày không thấy lòi thầy giáo đã giảng ở trong lớp sao ?

Thấy tôi cỏ vẻ gắn, nó đấu dịu :

— Thế trận Đống Đa thế nào ?

Được thế, tôi bèn thao thao bất tuyệt :

— Trận Đống Đa là trận ông Hoàng Diệu chỉ huy chống với quân Pháp. Lúc đầu quân ta không cự nổi lại quân Pháp, nhưng sau (vì cỏ nội công !) nên thành thật thô, ông Hoàng Diệu liền thắt cổ tự tử (để giữ trón danh tiết).

Đến đây thằng Thành thộn như tỉnh cơn mê,nó bèn thích chí trong thì và cứ thế chép vào giấy thi.

Câu thứ ba là câu cách trí, người ta hỏi về sự biến thể của nước. Thằng Thành thộn quay sang phía tôi bảo :

— Nước cỏ thể từ thể lỏng liền sang thể đặc và từ thể lỏng biến sang thể hơi phải không ?

Tôi sửng sộ :

—Giảng giải thế thì ai chả biết nhưng người ta cỏ hỏi khi thể đâu

— Thế người ta định hỏi thế nào ? Thành, thộn hỏi tôi, giọng yếu hẳn đi.

— Đây nhớ, tôi giảng giải : sưa kia nước ta theo chính thể quân chủ, nhà vua độc tài, cỏ quyền sinh sát trong tay. Bây giờ nước ta theo chính thể dân chủ, người dân cỏ quyền tự do sự biến đổi từ chính thể quân chủ sang chính thể dân chủ gọi là sự biến thể của nước !

Hình thộn nhà ta nghe thấy lại gật gù như lại chép như máy. Câu cuối cùng là câu Vệ Sinh.Vì cả hai đứa chúng tôi đều không thuộc bài nên không đám viết ra đây, sợ làm mất vệ sinh của tờ báo.

Sau khi làm bài xong, chúng tôi ra về, lòng thơ thới, bụng tràn ngập. Về đến nhà, mẹ tôi hỏi :

— Thế nào, con làm bài ra sao ?

— Con làm đúng hết cả mợ ạ. Mấy bài đều đã học ở lớp cả rồi. Mợ tôi vui mừng :

— Ừ thì học ở trường cũng cỏ khác chớ, đâu cỏ như trường tư. Đến hôm đi xem kết quả, tôi cũng hỏi bạn nhà thộn những thí sinh khác. Tôi tìm mãi mà chẳng thấy tên Thành đâu. Đúng lúc ấy thằng Thành thộn chạy lại đám vào lưng tôi đùm đụp, mắt đỏ hoe :

— Tại mày, mày làm sao trượt, đáng lẽ tao làm đúng.

Nói xong cậu ấy, cu cậu khóc nức nở ! Tôi thấy thương hại nó quá nhưng tôi cũng thương hại tôi không kém. Tôi liền nắng lại :

— Thế bộ mày tưởng tao đỗ đầu ? Hôm ấy tao có bắt mày phải làm theo ý tao -tao ? Đuổi ly Thành thộn đành im. Từ đấy, tuy ghét nhưng thương vì đồng cảnh ngộ,chúng tôi vẫn chơi với nhau và đến bây giờ nhớ thì lại càng thấm vì cỏ chung một kỷ niệm đáng ghi nhớ.

Riêng tôi, hôm ấy về nhà bảo tía trượt cho mẹ tôi biết. Bà cụ buồn giảng thêm nói gì khiến tôi phải tự bảo chữa :

— Bài con làm đúng hết cả nhưng vì cái thằng Thành bèn cạnh con nó chép giống hệt bài của con nên người ta cho nó không cả hai đứa.

Lúc ấy mợ tôi bạo con mà tôi đang ngồi chơi đấy bèn chép miệng :

— Chép ! rõ thật học tài thi phận !

Thằng bé nhà tôi cũng thế, học đến xanh cả người đi mà vẫn trượt Thôi thì chẳng qua nó đã tả số nhà mình, chính chúng tôi chẳng biết làm sao !

Từ đấy trở đi, mỗi lần nghe thấy ai nói đến câu * học tài thi phận» tôi chỉ tủm tỉm cười.

Bé NGÔN Bé LUẬN của VĂN HIẾU

ỦY-BAN LIÊN-PHÁI PHẬT-GIÁO

CHỐNG PHIM THÍCH-CA PHẬT-TỔ

đã tính làm một thề cờ ?

Với ba số báo vừa qua, bạn đọc đã có một khái niệm về :

1) Sự tranh chấp giữa **Ủy ban Liên Phái** *và nhà nhập cảng cuốn phim.*

2) Thành phần của ủy ban "liên phái" có đúng nghĩa là Liên phái không ?

3) Sự lược chữ trong của một số màn phải Phật giáo.

Đã biết rõ những lý do mà * **ủy ban liên phái** * *đã viện dẫn để xin Tổng Thống cấm chiếu cuốn phim, tất nhiên bạn đọc cũng thấy cần biết nhà nhập cảng cuốn phim đã nghĩ về những lý do ấy như thế nào ?*

bài của **NGƯỜI-ĐIỆN-ẢNH**

CHÁC chắn nhiều vị trong * ủy ban Liên Phái » khi sẽ kết tội kẻ viết bài này đã « ăn tiền » của nhà nhập cảng phim đó đưa vấn đề ra công luận luận xét. Kẻ viết bài này cỏ « ăn tiền * hay không thì... Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật đã cỏ ngài chứng giám.

Đối với thế nhân, kẻ viết bài này không cần thanh minh cái chính hoặc rào trước đón sau, mà chỉ biết làm sao với mợ thì làm... ổn ? Sự thì cỏ sự song tôi vốn rất tin ở cái khiếu thông minh mà mình đã phát một cách Cao-ra-tuýt cho tôi. Trên quãng đường từ trường về nhà tôi đã nghĩ ra được một kế mọi. Khi nghỉ trưa một bà cụ, tôi bắt đầu biểu diễn cái lối xoa tay và gãi đầu, gãi tai như thường lệ mỗi lần tìm tiền. Tôi thỏ thẻ :

— Mợ ơi, gần đến kỳ thi mấy đứa bạn con dứa nào cũng có quà biếu thầy giáo cả...

Nghe đến đây mẹ tôi hiểu ngay. Bà cụ gật gù cái đầu có vẻ tán thành cái pờ-rô-giê mà tôi vừa đề ra.Thấy cái kế có mọi trôi,tôi liền tiếp :

— Thầy giáo con bảo kỳ thi này thầy giáo con chỉ cho một nửa lớp đi thi mà thôi.

Bà cụ có vẻ tin. Tôi tiếp :

— Con nghe mấy đứa bạn con nó nói rằng thầy giáo không cho con nộp đơn đi thi...

Nghe đến đây, bà cụ có vẻ hơi lo. Tôi chắc bà cụ đang đinh ninh

rằng sở dĩ tôi không được đi thi là vì bà cụ không có quà biếu thầy giáo! Được ăn, bà cụ muốn nghỉ thế nào thì nghỉ, miễn sao mình thoát nạn là được.

Tôi hớn hở, bà cụ thấm chính điều thâm ông thầy giáo khá khôn của tăng con trai mình. Theo sau bà cụ là thị người lắm, xách một lẫn mây đầy những trứ tàu, thuốc lá, mứt sen, nho, lê, táo, cam, quít, bưởi. đủ v.v...

Sau cuộc điều đình bí mật đó, tôi được thầy giáo cho đi thi (tất nhiên kết quả phải thế rồi vì thầy cỏ mất vốn, mất lãi gì đâu).

Ngày thắng trói qua, thầm thoắt kỳ thi đã tới. Sáng hôm đi thi tôi dậy sớm, đánh răng, cạo lưỡi, và * ăn sáng * cần thận như thể cả những thí sinh khác rồi cũng vác một đĩa trường thi. Đến nơi, tôi đã thấy thằng Thành kia ở đó rồi. Tôi làm bàm :

— Cái thằng thộn này nó đi sớm thế !

Khi vào phòng thi tôi lại biết thêm một điều nữa là chính cái thằng Thành thộn đó lại ngồi ngay bên cạnh tôi. Kể ra nó chỉ bề cỏ hơi bằng bằng thôi chớ còn cái học thì quả là nó cỏ khá hơn tôi một tý.

Buổi thi đầu tiên là bài luận và bài chính tả. Tất nhiên thí vẻ nó (thằng Thành thộn) đều làm hay như nhau vì chúng tôi là bạn cùng lớp lại ngồi sát cạnh nhau thì tránh sao được cái sự hợp tác văn hóa !

Buổi chiều là bài toán và bài cầu hỏi thường thức. Bài toán thì chúng tôi, hai đứa đều bỏ cả. Chúng tôi bỏ đến nỗi thầy giáo coi thi kia lại nhìn các đứa khác nhưng chúng nó cũng chẳng hơn gì chúng tôi : thật toán là những phường ăn hại. Đến bài thường thức thì chúng tôi làm rất khá và thằng Thành thộn cỏ vẻ phục tôi lắm. Trong bài thường thức người ta cho cả thảy bốn câu hỏi. Câu thứ nhứt là câu * Kể những sông lớn ở Nam phần». Cộp cáu này thằng Thành thộn lo ra một vì nó không thuộc. Thấy thế, thương hại tôi liền ghé cho nó :

— Nam phần có 2 con sông lớn là sông Nhị Hà và sông Thái-Bình.

Được lời như mở tấm lòng, nó liền á à lên mấy tiếng, gật gù đắc chí và chép ngay vào giấy thi.

Đến câu sở kỳ người ta bảo kể lại trận Đống Đa, thằng Thành thộn lắm nào có vẻ thuộc bài, nó quay sang bảo với tôi :

— Này, cỏ phải trận Đống Đa là trận vua Quang Trung đánh quân nhà Thanh không ?

Nghe thấy thế bỗng nhiên tôi thấy nổi giận vì cái thằng nó dám xuyên tạc lịch sử. Tôi quát lên (quát khẽ thôi chớ không dám quát to, sợ ông giám thị ông ky quát lại).

— Sao mày dốt thế ? Trận Đống Đa mà là trận vua Quang Trung đánh quân Thanh à ? Mày không thấy lòi thầy giáo đã giảng ở trong lớp sao ?

Thấy tôi cỏ vẻ gắn, nó đấu dịu :

— Thế trận Đống Đa thế nào ?

Được thế, tôi bèn thao thao bất tuyệt :

— Trận Đống Đa là trận ông Hoàng Diệu chỉ huy chống với quân Pháp. Lúc đầu quân ta không cự nổi lại quân Pháp, nhưng sau (vì cỏ nội công !) nên thành thật thô, ông Hoàng Diệu liền thắt cổ tự tử (để giữ trón danh tiết).

Đến đây thằng Thành thộn như tỉnh cơn mê,nó bèn thích chí trong thì và cứ thế chép vào giấy thi.

Câu thứ ba là câu cách trí, người ta hỏi về sự biến thể của nước. Thằng Thành thộn quay sang phía tôi bảo :

— Nước cỏ thể từ thể lỏng liền sang thể đặc và từ thể lỏng biến sang thể hơi phải không ?

Tôi sửng sộ :

—Giảng giải thế thì ai chả biết nhưng người ta cỏ hỏi khi thể đâu

— Thế người ta định hỏi thế nào ? Thành, thộn hỏi tôi, giọng yếu hẳn đi.

— Đây nhớ, tôi giảng giải : sưa kia nước ta theo chính thể quân chủ, nhà vua độc tài, cỏ quyền sinh sát trong tay. Bây giờ nước ta theo chính thể dân chủ, người dân cỏ quyền tự do sự biến đổi từ chính thể quân chủ sang chính thể dân chủ gọi là sự biến thể của nước !

Hình thộn nhà ta nghe thấy lại gật gù như lại chép như máy. Câu cuối cùng là câu Vệ Sinh.Vì cả hai đứa chúng tôi đều không thuộc bài nên không đám viết ra đây, sợ làm mất vệ sinh của tờ báo.

Sau khi làm bài xong, chúng tôi ra về, lòng thơ thới, bụng tràn ngập. Về đến nhà, mẹ tôi hỏi :

— Thế nào, con làm bài ra sao ?

— Con làm đúng hết cả mợ ạ. Mấy bài đều đã học ở lớp cả rồi. Mợ tôi vui mừng :

— Ừ thì học ở trường cũng cỏ khác chớ, đâu cỏ như trường tư. Đến hôm đi xem kết quả, tôi cũng hỏi bạn nhà thộn những thí sinh khác. Tôi tìm mãi mà chẳng thấy tên Thành đâu. Đúng lúc ấy thằng Thành thộn chạy lại đám vào lưng tôi đùm đụp, mắt đỏ hoe :

— Tại mày, mày làm sao trượt, đáng lẽ tao làm đúng.

Nói xong cậu ấy, cu cậu khóc nức nở ! Tôi thấy thương hại nó quá nhưng tôi cũng thương hại tôi không kém. Tôi liền nắng lại :

— Thế bộ mày tưởng tao đỗ đầu ? Hôm ấy tao có bắt mày phải làm theo ý tao -tao ? Đuổi ly Thành thộn đành im. Từ đấy, tuy ghét nhưng thương vì đồng cảnh ngộ,chúng tôi vẫn chơi với nhau và đến bây giờ nhớ thì lại càng thấm vì cỏ chung một kỷ niệm đáng ghi nhớ.

Riêng tôi, hôm ấy về nhà bảo tía trượt cho mẹ tôi biết. Bà cụ buồn giảng thêm nói gì khiến tôi phải tự bảo chữa :

— Bài con làm đúng hết cả nhưng vì cái thằng Thành bèn cạnh con nó chép giống hệt bài của con nên người ta cho nó không cả hai đứa.

Lúc ấy mợ tôi bạo con mà tôi đang ngồi chơi đấy bèn chép miệng :

— Chép ! rõ thật học tài thi phận !

Thằng bé nhà tôi cũng thế, học đến xanh cả người đi mà vẫn trượt Thôi thì chẳng qua nó đã tả số nhà mình, chính chúng tôi chẳng biết làm sao !

Từ đấy trở đi, mỗi lần nghe thấy ai nói đến câu * học tài thi phận» tôi chỉ tủm tỉm cười.

Thơ

GIẬN HỜN

Cỏ một bận em làm anh giận
Định sau này thôi chẳng đến nhà em
Viết xong thư anh ngủ chẳng ăn cơm
(vì đã giận thì trách làm chi nữa !)
Anh đã định nếu sau này gặp gỡ
Chả bao giờ anh mở tiếng làm lành
Và định rằng nếu em tới nhà anh
anh đi vắng !
Em viết thư đầu buồng lời cay đắng
(thì lòng anh nào sung sướng gì hơn !)
Và đầu trang thư em giận, em hờn
Anh cũng sắp có hoài trong em lạng
Để em biết làm sao niềm cay đắng
Khi người yêu lạnh nhạt với người yêu
Khi gặp nhau mà dáng điệu dửng dưng điệu
Khi tiếng nói không bao hàm âu yếm
Khi nét nhìn không còn vẻ trìu mến
Khi nụ cười như cượng gạo e thẹn
Khi vành môi như chửa dứng lời chê
Khi khoé mắt như nhìn nhau trêu ngươi
Khi gần nhau mà hồn như vắng hẳt
Khi chia tay như chẳng quyến luyến chi
Thì hỏi em còn gặp nữa làm gì?
Như nếu gặp giống là thêm tẻ nhị...

HOÀI-YÊN-LANG

Hoa thơm cỏ lạ

— Lẻ phải giống như cái lọ hai quai, muốn cầm bên nào cũng được. *MONTAIGNE*

— Cho từc là nhận ; dọ'c từc là học. *COLARDEAU*

— Hãy nghe mọi người nói, nhưng tin ít người thôi, và đừng tin vào mình quá. *FENELON.*

Tay nghề và SÚNG THẺO

Hồi-ký của NGA-HUYỀN (Phụ Nữ bán quân-sự) VŨ-BÌNH ghi lại

(Tiếp theo) — ĐOẠN II

« XÁC GÁI HỒN QUÂN »

« VÌ EM MÁC CỠ NÊN CỎ HAI CHIẾN SĨ BỊ PHƠNG ĐỒN GÁNH CHẾT TRÊN KIA KÌA »

Mình không còn rụt rè,dầu rằng cỏ rụt rè trong lòng cũng không cỏ. Cái tự thật nào mà nỗ lăm cho mình phết rộng cái tình thương người, cái tình nhân loại ra. Cho, con Thiếu, con bạn nhát gan ấy về sau bị phản ứng sản sốc lâm cho hai anh ấy. Nó đã dọa. Mỗi lần đến thì nó mở quần của bệnh nhân như mở nút vỏ dâu Nhị Thiên Đường và làm việc xem như bóc bưởi. Vẻ mặt của nó lại đẹp hơn, đẹp theo lối vị tha chứng chạc, dũng cảm. Ấy ! Thế mới hay. Nhưng cỏ điều này hay hơn Đó là việc làm của con Đ. Hồ hỏ ! Bác ơi ! *.dộca thiệt. Nhẽ bác con nhỏ cảm đạo cạo. Về sau mình hỏi riêng nó, nó nói rằng : «Lúc đầu thì ngượng thật, nhưng sau bị ba nhát thì vì phải cần thận, vì bị tiếng rén rỉ của bệnh nhân nó quên đi cái cảm giác gì đang chỉ phối mình. Nó có « soạn » lại cái cảm giác ấy về sau này, thì thấy rằng : «Giá 19 tuổi được sống con mắt rs vì sợ thực đã làm cho ? tực mạch quá thôn mãn. Thôn mãn đến muốn mửa, vì mùi máu sống lên rất tanh. Lòng thương người lên với ý cần thận của nghề nghiệp, và mùi máu kéo mọi cảm giác tục mạch về nhiệm vụ cho nên nó tưởng không như cạo lông một cái dùi beo... Mình cho thế là đúng. Nó không có nói sai đâu. Cho nên là... là... là không cỏ cái gì đáng ngại, đáng thẹn trong khi gặp vết thương * đọc địa » như vậy. Nếu e ngại thì phạm tội giết người đấy. Của cái mợ quý đó thì khi nhìn vào sẽ thấy mất hứng ngay. Nhất là phụ nữ bán quần sự như mình lại càng phải bình tĩnh hơn. Đã là cứu thương, mà lại còn là quân sự nữa thì tất phải biết vai trò nhiệm vụ của mình cần cỏ thứ tình cảm nào, và thái độ nào rồi.

Chị M. gật gù :

— Hay ! Lẽ ra ở giảng đường, khẩu luyện viên phải kể những câu chuyện này ra. Phải nói mạt tường heo ra như vậy để cho những gì ở ngại không cỏn e ngại nữa, mà lại còn lăng gia cái tình thần cứu người Nếu không thì cũng dám cỏ thái độ rụt rè để phong đón gành cuộn người biểu cho ăn phải lắm đấy.

Thế Nga và là Huyền xấy nhờ kể tại cho thăng cha « em » của mấy bé đã cho... « ăng » viết lên báo, phải biết đi ! Cỏ ích đấy !

CỎ ƠI CÒN BÉ LẮM SAO, MÀ CÒN « BẮT ĐỀ » BẮT CÁO KHẤP SẦN ?

Mấy hôm nay ninh vì vệ sinh nên không cỏ tâm Ngày mai phải đến thao trường, nên phải tìm ra cho xuyên cái kiểu khẩu đề mở hồi mở mắt lịch sự. Mình lôn xuống nhà bếp và o bế các bà hỏa thực nên

(Xem tiếp trang 2)

GIA ĐÌNH KỶ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

Tranh GIẢI TRÍ NHỰ THỜ ĐỨC BÀ

S6 56 *Tiểu-thuyết phóng tác của* **HOÀNG HẢI THỦY**—*Nguyên-bản* **«NOTRE DAME DE PARIS»** *của* **VICTOR HUGO**

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ TÁM

ĐỒNG BẠC HÒA RA CHIẾC LÁ

Người đông bên chẳng nhận xét ;
— Ông cỏ nói thế chỏ... tôi trông ông Văn-Phảo, Đại diện của Hoàng-gia... cỏ vẻ hiền từ lắm...

— Hừm..! — Hoài-Nguyên đáp — Tôi kỳ những anh nào mặt mũi cỏ vẻ hiền lành, nhưng mới mồng lắc nào cũng mim chặt và quanh năm cướt ruồi như lão Văn-Phảo ấy lắm.

Tôi đây, cỏ tọa quay lại bắt hai người nói chuyện lạng yên. Một người chăng quan trọng vào câu chuyện :

— Bẩm quí quan — một mụ già, quần áo rách rưới, lưng gù gắn gập đôi người lại, đứng giữa phòng, xo đo nói — Bẩm quí quan, chuyện này sự thật nó như thế nầy... Quả tình nhà chúa không dám nói dối... Nhà chúa là My Phương... Nhà chúa làm ăn lương thiện ở xóm Cầu Mỉ Sơn từ bốn mươi năm nay... Bẩm các Quan bảy giờ nhà chúa già rồi nên sức vỉ thế nầy... chớ trước kia, tôi còn xuân thì... nhà chúa cũng có chút nhan sắc Mấy hôm gần đây, người ta cỏ báo... nhà chúa— «Này bà Phương... Bà đừng cỏ thức khuya quá nhé. Ai-Cập nó thích phái mấy đứa gái như bà lắm đấy ! Bà cỏ biết không... con Quỷ đội lốt thầy tu hình như đang lăng vảng ở khu nầy. Bà cần thận không cỏ nó dến gõ cửa nhà bà ơ... Nghe người ta nói... nhà chúa cũng biết thế và chỉ vững lòng câu nguyện. Một buổi tối kia, nhà chúa đang ngồi xe chỉ, cỏ người gõ cửa. Nhà chúa hỏi ai. Họ chỏi thề. Nhà chúa mở cửa. Hai người bước vào. Một người bận toàn đồ đen và một chàng sĩ quan đẹp trai. Nhà chúa chỉ trông thấy đồi mắt của gã sĩ quan đen.Đôi mắt ấy sáng như lửa. Còn toàn thân gã là mũ, là áo dạ. Ông sĩ quan bảo nhà chúa — « Cho mượn cái phòng trên lầu » — Bẩm quí quan, đó là cái phòng sang trọng đẹp nhất của nhà chúa. Họ đưa cho nhà chúa một đồng tiền vàng. Nhà chúa đón tiền bỏ ngay tiền vào ngăn kéo. Nhà chúa ngỏ thâm — « Tiền này đã mai mua lăng lợn về ăn... » Mấy bữa đó, nhà chúa đang thèm ăn lăng lợn. Nhà chúa đưa hai người lên lầu. Vừa lên nơi, lúc nhà chúa tâm đang lượng đi, người đàn ông ăn đen bèn nắm nhà chúa. Nhà chúa hỏi ngạc nhiên. Ông sĩquan — đẹp như một thiên thần — đi trở xuống với nhà chúa. Ông ấy đi ra khỏi nhà. Nhà chúa xe đứng chừng năm thước chỉ thì ông ấy trở lại, một mình. Ông ấy bảo nhà chúa đi vào nhà xôm... Đã trăng hay đen, nhà chúa cũng không nhớ rõ. Con đê làm nhà chúa suy nghĩ... Cỏ gái thì chẳng sao... nhưng con đê thì khá nghĩ lắm. Nhà chúa không sợ vì những con vật quái dị. Nhà chúa rất lại có từng. Trăng nó giống đàn ông quá đi. Nhưng nhà chúa cũng không nói gì cả. Nhà chúa đã được người ta trả tiền đầy đủ rồi. Thế là xong phăng... Bẩm quí quan, nhà chúa nói thế có phải không ạ ? Nhà chúa đang ăn ngủ ở trong nhà thì nghe thấy tiếng rú, rồi đề mặc họ ở đấy, nhà chúa đi xuống ngõ xe chỉ. Có điều cần nói thêm đề quí quan rõ là cần phòng trên lầu nhà chúa có một ô cửa sổ nhìn ra đồng rộng. Đến... lúc chúa đang xe chỉ bỗng nghe có tiếng người rú trên lầu, tiếng người ngã rồi có tiếng cửa sổ trên lầu mở. Nhà chúa ngẩy ra cửa sổ và thấy một bóng đen lao mình xuống sông. Nhà chúa nhìn rõ đó là một bóng ma bận áo thầy tu. Trời sáng trăng. Nhà chúa thấy rõ nó lội về phía nghĩa trang. Sợ quá nhà chúa gọi các ông lính tuần. Các ông vào nhà...và trước khi hỏi duyên cớ.. Các ông đánh nhà chúa một trận tủi bời. Mãi sau các ông mới nhịn nghe nhà chúa kể theo thứ tự từ đầu đến cuối. Tuy thế các ông cũng nhìn nhà chúa dậy mãu... ông sĩ quan nắm dải ở trên sàn, cỏ bị một lưỡi dao gâm cắm ngập tới cán, cỏ gái nằm giữ tăng chết ngất... cỏn con đề thì ba ba lăn lộn. Nhà chúa nghĩ thâm — « Phải rủa rấy, lý cọ đến nửa thắng may ra mới sạch chỗ máu này ! Người ta mang ông sĩ quan và bắt cỏ gái đi. Bẩm các quan... nhà chúa vẫn chưa hết chuyện... Sáng hôm sau, khi nhà chúa mở ngăn kéo lấy đồng tiền hôm qua đi mua lăng lợn... thì đồng tiền ấy đã biến thành lá khô.. !

(Còn tiếp)

TRUYỆN 4 Phương

BỆNH TẬT ĐỔ ĐẦY

— Một người Mỹ 74 tuổi, sống tại tỉnh Los Angeles (tiểu bang California) bị sắc xuất 7 cảm và 49 tháng liền. Trong thời gian này ông Jack O'Leary — tên bệnh nhân —sắc tăng cộng bon 160 triệu lần. Sau khi khỏi bệnh, ông cỏi cân nặng cỏ 33 kí trước ! Ai dám bảo bệnh nặc cỏ hại ?

— Người Tây-ban-nha kia-ki thết khá nhiều vì bệnh pét-tit. Thật thế, trong hồn năm từ 1347 tới 1351, bệnh pét-tit phát ra tại Trung Hoa, làm thiệt mạng 25 triệu người. Cũng thời gian này nước Pháp chết 3 triệu người.

— Một cậu bé ngủ tại tỉnh Edimbourg xứ Tô Cách Lan bị bệnh...hắt hơi suốt một tháng. Cậu bé này mới 14 tuổi, nỗi phứt hắt hơi 6 cái. Người ta tính ra mỗi khi hắt hơi,nhưng hạt nước từ phổi bắn ra với tốc độ 166,7 cây số một giờ !

HOẠ PHÁI « TRƯỜNG... TƯỢNG »

Hội họa cỏ nhiều môn phái, như siêu thực, dã thú, hiện thực, trừu tượng, lập thể v.v.... Cỏ điều mà người ta nhận thấy càng vẽ mình tiến bộ bao nhiêu, các họa sĩ lại càng đề ra lắm lối về kỹ lạ bấy nhiêu. Tranh lập thể chính là một lối vẽ khó hiểu, nếu không muốn nói là quái dị, rồi đến tranh trừu tượng nhìn đến toát cả mồ hôi, tranh siêu thực nỡ đoán đóm !

Tại Âu châu, các nhà buôn tranh thường là đủ đi xem tranh của các họa sĩ mới, chưa nổi tiếng, nếu thấy người nào cỏ khả năng cỏ những nét độc đáo, sẽ mua đứt tất cả các tranh về của họ ấy. Nhưng cũng có khi phải đề-đề, đeng về và sẽ về cho tới năm 40 tuổi. Hàng tháng nhà buôn tranh sẽ cung cấp sơn, vải, bút vẽ cùng cơm ăn,áo mặc,tiền tiêu cho họ sĩ. Số tranh tích vào chúng một hoặc hai ngàn bức, nhà buôn tranh mới lựa chọn để một cuộc triển lãm và cỏ lãng xẹ họ sĩ đỏ lên. Nếu nổi tiếng, số tranh sẽ bắc kia sẽ là một món tiền không lồ, và đi nhiên... tiền nhà buôn tranh.

Các tay buôn tranh này đỏi khi cũng tổ chức thành "đảng" nếu cần sẽ có thể thanh toán bằng máy đỏi với các họa sĩ vô ơn,ăn chẻo đề bắt.Nhưng rất hiếm những lối vẽ bằng... súng (như phim thời sự Pháp mới chiếu ở Sài-gòn cách đây chừng 1 tháng), và bằng phẳng, bằng 5 ngón tay v.v... Gần đây tại Greenwich Village (New York), một họa sĩ thuộc môn phái trừu tượng vừa bằng xe mới lối về mới, đỏ là lối " trường... tượng ». Họa sĩ—tên Donald Foster—đã 12 tháng sau dưới đất, mỗi khi về thì ngâm mình vào trong không s

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 18 4-1963

Tiếp theo H trang I

Tóm lại, các em là động lực thúc đẩy tập nguyện lớn tiến bộ. Như thế ta thấy trẻ em học trường Việt thúc đẩy cha mẹ tiến bộ theo chiều hướng sáng cao văn hóa Việt.

NHƯNG đối với một thành phần rất quan trọng của giới thương lưu trí thức của xã hội Việt Nam ta thì động lực đó không hướng dẫn các bậc cha mẹ vào chiều hướng sáng cao văn hóa Việt. Mà lại đây các bậc cha mẹ ta lãnh vực những vấn đề vân hoá hoài đại.

Vì lẽ phần lớn con cái các nhà kia giá, thương lưu, trí thức đều được cha mẹ cây cục nặng đó lo lắng cho đi học trường Tây.

Cha mẹ thường con,lo cho con nên người, cố gắng hy sinh để con được hưởng những tiện nghi giáo dục đầy đủ nhất, lòng cha mẹ thương con ấy ai too dám trách ?

Chỉ hiềm là Trường Tây không mở cửa đón hết được trẻ con Việt, nên tùi được cho vào học Trường Tây tức là đặt được con mình vào trong cái hàng rào ngăn cách con hình với con chính họ...vì đi nhiên là cho con học được vào trong vòng tức là dương nhiên giúp con được hưởng những quyền lợi ma sau này chỉ những kẻ ở trong vòng mới được sau sẻ với nhau...

Trong cái xã hội thượng lưu thiếu số ấy, trẻ nhỏ vì là một động lực, vì không cho các bậc cha mẹ phải tiến bộ, nhưng là tiến bộ về những hướng khác, như là thức dục cha mẹ đi nghỉ hè, yêu cầu cha mẹ phải surprise-party, thường thức kích động nhạc, thưởng thức văn chương

Tiếp theo D trang I

ngô hèm, mặt mũi nhăn nhúc kinh tởm. Kẻ thấy phía sau, một ông cán bộ tương đối thọ,mồm mũi trơn mắt quát thảo : " Mày chết ! Mày phải chết ! Tao phải giết mày! Hãy lấy nó cho tôi !" Bốn năm người liền áp tới... nện cho nó chí tử. " Đánh đi ! Đánh chết thằng đốt nhà ! Đốt nhà !" Cái lông đang hăm hăm dưới theo " quét " thằng bé, bỗng hoảng hốt là thật thanh. " Nó là con tôi ! Nó... nó có đốt nhà đâu mà các ông đánh nó ?!!"...

Ngày mai chúng tôi sẽ kể hầu ba con thêm vài mẩu chuyện tương tự nữa, rồi mới kết luận.

THÀY GIÔN

Tiếp theo L trang I

Tôi mong các cấp cán bộ Quân Dân Chính nhân dịp này sẽ tổ rõ mối quyết tâm đấu tranh của mình, và như lại răng, cách mạng bão thân của cán bộ là điều kiện tối yếu, là động cơ của cuộc cách mạng quốc gia.

Tôi kêu gọi các giới đồng bào đã hy sinh gian khổ trong thời gian qua sẽ nỗ lực cố gắng hơn nữa. Trông cậy, gần tới ngày ấn quả, nếu tạo thắng và với tự nhau, thì uống gần bởi bao công lao từ trước tới nay.

Không một cuộc chiến thắng vinh quang nào không đòi hỏi một cuộc đấu tranh đúng cách và liên tục. Toàn thể đồng bào hãy phát triển những thắng lợi đã thâu được, tiến tới những thắng lợi mới, mang lại y thức thích nhiệm và tinh thần lạc quan, tự tin, tự trọng để làm tròn nhiệm vụ lịch sử của thế hệ chúng ta.

THIỆU 1 ĐẶT CÂU

*Ở trang 2, tác bài " suy bạn lắt phải chồng gồm Sakya » ấn tôn đã sắp thiếu một dấu chấm, làm cho câu văn vô nghĩa. Thay vì " bỏ vết lại hết kiến nghị đã thiếu cho bản pháp lý và luận lý như thế nào ?" xin quý bạn đọc lại là "hướng lý *. Thành thực cáo lỗi cùng bạn đọc.

NGÔN LUẬN

Tiếp theo M trang I

Số) đã có gắng nhiều trong năm qua để nâng cao mức giáo chức về vị kỷ cục,chuyên đề thi v.v...) nhưng chưa đủ, vì thiếu phương tiện. Vậy trước mong sự thiết lập một Nha khảo thí riêng.

Nhắn tin

Bạn X.27, xin gửi cho thường xuyên như đã hứa trong thư.

Tiếp theo Q trang I

4 cây số. Có 4 nhân viên phi hành bị thương. Hiện quân đội đã đến bảo vệ an ninh chỉ chỉ.

SAIGÒN.— Hôm 14-4, Biệt khu Thủ Đô mở cuộc hành quân tại vùng 39 cây số phía Đông Tân An. Kết quả : ba bản chết 1 bị Việt Cộng và bắt sống 5 tên khác. Tịch thu được 2 súng Carbine nội hóa và 1 quân lực đào.

KIÊN GIANG.— Hồi 2 giờ sáng 14-4, lối một trung đội Việt Cộng kéo đến tấn công thập canh Long Lớn, cách quận lỵ Giồng Riềng chỉ số. Hay tin, lực lượng quận Kiên Lương đã điều tiệp viện lập thòn đây hỏi định. Kết quả : Ta 2 chiến sĩ bị thương. 13 thanh niên Chiến đấu bị mất tích và thất lạc 12 súng trong Mas 36.

Tiếp theo N trang I

tế, sáng qua đã bị giải tới Dự thẩm tối bị tăng giam luôn.

Phiên tòa chiều 16-4, nhà chức trách đã giải tới Biên Lý Cuộc tên Huỳnh Xuân, bị bắt trong tư trạng an hem đối tiền chược. Dương như Xuân không nhận tội và khai là bị bạn gái lấy hai mình. Vì vậy Biên Lý đã buộc tội Xuân 316/1, đoạn chạy xa. Khi nhang chay tới điểm, điểm xảy lửa bắt vào bong và gây thiệt hại 3 triệu. Sáng 17 4 Quân đã bị giải tới Biện lý cuộc.

Trẻ con đốt nhà

— Chiều 15-5, tại đường Trần quang Diệu có một đứa bé đứng gõ trách tầm đầu đốt nhà nhà bà Tam. Nhưng đứng bảo dập kịp...đứa nhỏ nay tên Trần Văn Kỳ 12 tuổi, ở ngụ đu nhà bà Tam. Tại bởi, y khai có kẻ thúc y đốt. (S.S)

Tiếp theo G trang I

Nguyện vọng của đồng bào bị giải tỏa

Tất cả lối 1.500 đồng bào ngụ trong 125 căn nhà bị giải tỏa nơi trên đều rất tuân lịnh của nhà chức trách, sẽ tại giải tỏa trước ngày 20 đinh (15-5-63) nhưng có mong ước các điều như sau :

— Nhà Chánh Phủ giúp cho đồng bào được mua nhà Kiến Thiết rẻ tiền theo điều kiện của giới chức trách, để tại giải tỏa trước ngày ấn định.

— Cấp cho Quỹ vị thôn hữu và khu xóm đã dân phòng điều, chia buồn và dựa lịnh cứu thân nhân chống tội là :

Cụ NGUYỄN-THỊ-DUNG ở Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình thứ lỗi.

Có ai tử : Trần-Quynh
Trần-Minh
Trần-đình-Cung
Tế tử : Đặng-hồng-Sơn
và tang quyến đồng cảm ơn.

Cáo phó

Chúng tôi đau đớn báo tin cùng các Cụ, các Ông, các Bà và thân bằng cố hữu rằng : thân phụ, thân phụ, tổ phụ chúng tôi là :

Cụ LÊ-VĂN-BÍNH
hiệu **Tiến-Xương**
thường thọ 72 tuổi

đã mệnh chung tại 52 hàng Bát Sô Hà-Nội.

Lễ phát tang sẽ cử hành tại chùa Giác Minh, 57B Phan-thanh-Giản Saigon, ngày 21-4-63 hồi 9 giờ sáng.

Các con : Quả phụ Lê-văn-Uyên và các con.
Lê-văn-Quỳnh, vợ và các con.
Lê-văn-San, vợ và các con.
Nguyễn-Quế, Kiểm soát Bưu Điện Saigon, vợ và các con.
Nguyễn-đình-Kỷ, vợ và các con.

Đồng tang gia kính cẩn.

CÁO PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin buồn cùng thân bằng quyến thuộc

Cụ Bà ĐỖ-ĐÌNH
nhũ danh **VÕ-THỊ-THUỘC**
pháp danh DIỆU-TỪ

đã mệnh chung ngày 15-4-63 tại Saigon, hưởng thọ 72 tuổi.

Tang lễ sẽ cử hành lúc 8 giờ sáng ngày 19-4-63 tại Bác - Việt Nghĩa Trang.

Chồng : Cụ Đỗ-Đình
Con trai : Đỗ-Hải, vợ và các con
— Đỗ-Sơn
Con gái : Đỗ-thị-Lệ-Trung
— Đỗ-thị-Kim-Thanh
— Đỗ-thị-Minh-Nghĩa
— Đỗ-thị-Minh-Hiếu
— Đỗ-thị-Phương-Thảo

Đồng tang gia kính cẩn.

TIN MỪNG

Được tin đến ngày 21-4-1963 anh **KHIẾU - ĐÌNH - TIẾN** sĩ duyên cùng chị **TRỊNH-THỊ-SÂM**.

Thân chúc anh chị Tiến-Sâm trăm năm hạnh phúc.

Nguyễn-đức-Bảo

Tặng lễ ở Saigon

Tại Saigon, nói đến đám tang, lo nói đến **ĐỨC-BẢO**, sẽ xe tang danh tiếng từ Bắc tới Nam, có đủ đồ hành trang như xe 4 ngựa kịch sự, xe hơi tang đen bóng mượt, Kiệu Bát-Công lối cổ, có hòm tốt để loại danh mục. Phục trang lễ phép, công việc chu đáo. Bangkok : 530 Phan đình-Phùng, Saigon.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ :
— Quý cụ Thân Lão,
— Quý cụ đến làm lễ nghiệm,
— Các quý cụ Đại-Diện Trí Giác Quang I.T. Văn Giác và Nam Đảo I.T.
— Cùng Quý vị thân hữu và khu xóm

đã tận tình giúp đỡ, chia buồn và đưa linh cữu thân mẫu chúng tôi là :

Cụ Nguyễn-thị-Dung

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình thứ lỗi.

Con gái : Trần-Quynh
Trần-Minh
Trần-đình-Cung
Tế tử : Đặng-hồng-Sơn
và tang quyến đồng cảm tạ.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ :
— Quý cụ Thân Lão,
— Quý cụ đến làm lễ nghiệm,
— Các quý cụ Đại-Diện Trí Giác Quang I.T. Văn Giác và Nam Đảo I.T.
— Cùng Quý vị thân hữu và khu xóm

đã tận tình giúp đỡ, chia buồn và đưa linh cữu thân mẫu chúng tôi là :

Cụ Nguyễn-thị-Dung

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình thứ lỗi.

Con gái : Trần-Quynh
Trần-Minh
Trần-đình-Cung
Tế tử : Đặng-hồng-Sơn
và tang quyến đồng cảm tạ.

CẢM TẠ

Chúng tôi thành thật cảm tạ :
— Quý cụ Thân Lão,
— Quý cụ đến làm lễ nghiệm,
— Các quý cụ Đại-Diện Trí Giác Quang I.T. Văn Giác và Nam Đảo I.T.
— Cùng Quý vị thân hữu và khu xóm

đã tận tình giúp đỡ, chia buồn và đưa linh cữu thân mẫu chúng tôi là :

Cụ Nguyễn-thị-Dung

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình thứ lỗi.

Con gái : Trần-Quynh
Trần-Minh
Trần-đình-Cung
Tế tử : Đặng-hồng-Sơn
và tang quyến đồng cảm tạ.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ :
— Quý cụ Thân Lão,
— Quý cụ đến làm lễ nghiệm,
— Các quý cụ Đại-Diện Trí Giác Quang I.T. Văn Giác và Nam Đảo I.T.
— Cùng Quý vị thân hữu và khu xóm

đã tận tình giúp đỡ, chia buồn và đưa linh cữu thân mẫu chúng tôi là :

Cụ Nguyễn-thị-Dung

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin Quý vị niệm tình thứ lỗi.

Con gái : Trần-Quynh
Trần-Minh
Trần-đình-Cung
Tế tử : Đặng-hồng-Sơn
và tang quyến đồng cảm tạ.

CẢM TẠ

Chúng tôi thành thật